

سجیل حقوق سنگت اکیڈمی، نام محفوظ انت

Copyright @ Sangat Academy of Sciences

سنگت تراجم

Sangat Translation Series

سنگت تراجم: 4

کتاب: کرنا کس کا گد نبشتہ نہ کنت

موضوع: ناول

نوشتہ کار: گبریل گارسیا مارکیز

رچانکار: فدا احمد

چاپ: 2015ء

بہا: 150 کلدار

چاپ و شتگ:

سنگت اکیڈمی آف سائنسز، کوئٹہ

بہائے جاہ:

سنگت اکیڈمی

مری لیب، فاطمہ جناح روڈ، کوئٹہ۔

فون: +92-81-2843358

email: books@sangatacademy.net

Web: www.sangatacademy.net

کرنا کس کا گد نبشتہ نہ کنت

No One Writes to the Colonel

(Novel)

By: Gabriel García Márquez

Translation: Fida Ahmed

ہے ڈولامار بازیں بھاجی گاوانڈی اودیریں ڈیہاں ژہ گزرنٹ۔ فلم وڈرامہ، سائنسی فکرو
 لوز، صنعتی عہد و باری نے دراہیں دنیا پر مانوخت۔ ناول، نظم و غزل، ٹریولاگ و باوگرانی..... بازیں
 چیز بلوچی زبانے نہ نینت، یا اشی اندر با سحلی آ جا گئی بیٹھنت۔ ہے کل گجانی بلوچ جو ہانہ اندر اوار
 کنع ضروری ایں۔ پوہ وزانت او عقل و فکرے بلوچ خزانہ بایدریں مزن ترو مزن پانہ بیاناں برو۔
 سنگت اکیڈمی آف سائنسز ہے بار اوٹی کونفاں زیریں۔ مئے گوشتی بازیں زانیکا راں
 زرتہ او ترجمہ نے کار شروع کیش۔

ترتے جو انیں سنگت فدا احمد بلوچا ہمت کٹواے ناول بلوچیا بدل کٹ۔ ناول ’کرتلا
 کس کا گد بھتہ نہ کنت‘، گبر نیل گارسیا مارکیز نے دلہ و ستیں ناولے۔ اے کولمبیا نے خانہ جنگی نے
 یک کرنلے امیت و دلماگی ونہ گٹو خیں و دارے کسہ نیں۔
 ”کرتلا کس کا گد بھتہ نہ کنت“ مارکیز اوٹی تنگدستی روشاں پیرس نے یک فلیڈیا نشتو
 لکھتہ۔ نہہ رندے لکھتہ پد گڈی رنگا سر جے کٹہ واولی براں 1961ء آ شنگ کنا بیٹھ۔

فدا احمد یک جنوری نوزدہ صد و پتہ دو چیارا ترتہ نزیخا ناصر آبادا پیدا بیٹھ۔ دو ایم اے
 کٹی، یک بلوچیا، دوہمی اردو آ۔ اے وختا آں ترتہ کالجا بلوچیا پڑھا بیٹھیں۔
 ماوٹی ہے سنگتہ جی کنوں۔

شاہ محمد مری

سنگت اکیڈمی نے نوٹ

کچھیں بلوچستان، مزں پاندریں جہاننے یک باز کستریں بہرے۔ جہان، کہ یک رنگ
 نیں، یک زبان و یک رواج نیں۔ اشی ہر ہندے نے غیرت، نسل، مذہب، او بولی وٹی وٹی
 انت۔ ٹیر و گواش، دشت و سمندر، موسم و گواٹ ہر چیز جتا جتا نیں۔ ہے ڈولاشیر و باغل، دھل و
 دھریں او لٹریچرہ یک ڈول نیں۔

صدانی ہسائے ہے زبان و کلچرانی اندر بلوچ او بلوچی پکو جاہ مندریں؟۔ ٹکنا لوجی او
 پوسٹ ٹکنا لوجی نے تیر گا میں دنیا آ بلوچی زبان و کلچر شون وثار زیندغ داشته کنت؟
 بلوچ یک مزائیں کارے اے کٹہ کنت کہ باز اشتاف و جھٹ جھمبا گوں وٹی لٹریچر، در
 ڈیہی زبانوں ترجمہ بہ کنت او دوہمی ڈیہانی لٹریچر بلوچیا رژی۔ اے بلوچی زبانہ چیت و خدمتا
 ابیدنی آد مئے یک دوہمی نے پوہ بیغے کلاں ژہ جوان و ارزانیں دگے۔ باز، او، تکائیں داٹ و
 گپت مئے دودو رہیدگا باڑت پاک و پلگا رکنا ناں۔ آ کسجن نے بے اڑیں برو آراپہ دروازغ و
 کھڑکیانی پیلوی آ بوڑغ واحدیں دگیں۔ دنیاے دوہمی زبانانی لٹریچر، بایدریں کہ گوں وٹی برام و
 برادر یا بلوچی نے مزں پاندریں دامناز بیاتر بہ کنت۔

بلوچہ ماتھا لوجی، فوک اور کلاسیکل باز امیر و بھا گیا انت۔ مئے چاپ و دھریں، مئے
 دوش و پوش، مئے ساز و زیر اکھر باز دروشم و گراں مہنباں کہ ماسجا ایں جہانا اشانی کا نا فاں بہر کٹہ
 کنوں۔

”من وارنگ“۔ کرنلا دروگے بست۔ ”انگت دگہ کو پے کافی سراتنگ“۔ ہے دمانا
گر جائے گھنیا ٹیلینگ پناکت۔ کرنل چہ جنازہ بے ترانگ ات۔ ہا دمانا کہ آہیے لوگبا تک کافی
ورگات، آہیا وتی گوانزگی تہت ایرگیتک و دوتل کت ویک کرا اریکت۔ زابلول مُرتلین ے ترانگ
کپت۔

”آ 1922ء ما ودی بوگت“۔ آہیا نام گپت۔ ”مے چک ے ودی بوگا ماہیا پد،
7 اپریل نا“۔

آہیے دم پُر بوگانہ ات، ہنش ہنش کنگات وکافیا گٹ گٹا ورگات۔ آہیے دوتلیں سُرینا
گوشت ے چند پر نیست ات۔ دم ے پُر نہ بوگ ے سب ات و ہدے آہیا جسے کنگی ات تانچو
گمان بوت کہ آگپے جنگا انت۔ کافی ے ہلا سیا پد ہم امرنگلین ے با تا جیرد گات۔
”اکتوبر ے ماہا قبر و کسارت کنگ بلا ہیں جنجالے“۔ آہیا گشت۔ بلے آہیے مردا اے
گپ گوش نہ داشت۔ آہیا دریگ پچ کت۔ اکتوبر ے ماہ دانکہ لوگ ے پیدوگا ہا سربوگ ات۔ کاہ
و بوگانی رُدگ ے سرا آہیا جیرد ات، کہ ہر نیمگا رُستگ وتالان اتنت۔ پدا ہا کسان کسانیں ہاک
ے جُھپ چاران کنتت کہ کراماں ہر نیمگا مچ کنگ اتنت۔ کرنلا پدا وتی روتانی تھا اکتوبر ے شوئی
مارات۔

”منی ہڈاں میں کسش اتگ“۔ آہیا گشت۔
”زمستان انت“۔ زالا پودات۔ ”دانکہ ہورا تنگ، من یک پیا تراگشگ ء اوں کہ
جُرا باں پادا کن و پو پس“۔

”پنگے بیت کہ پادا انت“۔
ہور سُبک سُبکا بلے یک پیا رچگا ات۔ کرنل ے دلا لوٹ ات کہ پُرا پُر بدن ت و
پو پسیت۔ بلے گر جائے گھنئی ے توارا جنازہ ے ترانگا گیتک۔ ”اکتوبر اچم ء دو روک مہ

کافی ے ڈبی ے دپے پچ کنگا پد کرنلا زانت کہ ڈبی تو کا یک پچھی ے کافی پشت
کپنگ۔ آہیا چہدانی چہ آس ے سرا ایرگیتک آپانی نیم بنا ریتک۔ پدا چانکوے زرت و ڈبی ے
تو کی نیرگا لچ انگلین کافی کنگا لگ ات۔ کافی بجیگا زنگ اوں لڈ ات و چہدانی ے تو کارچان
بوتنت۔

و ہدے کرنل، کافی لہڑ ورگ ے ودارا آس ے دیا آرام ے سرا گوں کو دکی امیتیا
نشنگ ات، آہیا گمان بوت منی روتانی تو کا کٹینگ و سون ے پُل رُستگ۔ اکتوبر ے ماہ ات۔
اے یک گران و ہونگیں سہے ات، پدا انچیں مردیے و استا کہ آہیا چوشیں بازیں سہے گوازینگ۔
کساس شست سال بیت، بزاں خانہ جنگی ے ہلاس بوگا پد، کرنلا ودارا ابیدد گہ پچ نہ کنگ ات۔ آہیے
کرا اتلگیں گچینی ایں چیزاں چہ کیے اکتوبر ے ماہ ات۔

لوگبا نکا دیت کہ کرنلا کافی ے کو پ دستا انت و لوگا پترگا انت تہ آہیا بٹانگ لیٹینت۔ آ
دوشی پسا کپنگ ات وانگت گیگ و گورنہ ات بلے کافی ے کو پ ے دست گرگا پادا تک و نشت۔
”تئی چند ے کافی کج انت؟“۔ آہیا جست کت۔

کپات.....!“۔ آوت دلائر نڈان بوت ولوگ نے تو کا توک اتک واوشتات۔ نوں آ کروس نے ترانگا کپت۔ کروسے تہت نے پادوما بتگ ات۔ آمڑ وکیں کروسے ات۔

کافی نے ہورکیں کوپ نے بورچیا ایرکنگا پد کر نلا بیٹکا ٹنگ آتگیں گڑیال چابی دات۔ وپسگ نے کوئی انچو کسان ات کہ مردم نے دم پڑ نہ بوت بلے پینک پراہ و مزنیں کوئی یے ات۔ کوئی نے تو کا کسانیں میزیے چپ و چاگردا چار مہکم و آرام دیوکیں کرسی ایرات۔ میزے سراچا درے چچ ات و آئی سراہا کا چچ جوڑ کتگیں پیشی یے ایرات۔ گڑیال نے دیم پدی می دیوال نے دیما زالبولی عکسے ٹنگ اتک ات۔ زالبولا اسپیت و تنگیں پوشاک پوش اتک ات، زال نے چپ و چاگردا کسان کسانیں کیو پڈ (مہر و دوستی نے رومی دیوتا) گلابا پڑیں لانچے نے تو کا تنگ اتنت۔

کر نلا گڑیال نے چابی دیگ ہلاس کت تہ آ دمان 7:20 منٹ ات۔ آنہیا کروس بورچیا برت، وچل نے نزیکا بست۔ ڈبی نے تو کا نوکیں آپ مان کت و چنے مکئی آنہیے دیما دات۔ میتگ نے لہتیں گوٹ و پلن نے بچیں جاگہا پترت و پیوڑ گا ہا اتک و پدا اتک کروس نے چپ و چاگردا نشت و چارگ نے لگ اتنت۔

”کروسا چو مچا رات“۔ کر نلا گشت۔ اگاں کروساں چو چماں سکت بدینے بچارے تہ آہزنت“۔

گوٹ و ہمودا تنگ اتنت۔ یک گوٹ و یا دپی باجائے سراوشیں سوتے دپگال کت۔ ”مرچی ایشیا جن“۔ کر نلا مکن کت۔ ”میتگا کیے بیران بوتگ“۔ گوٹ و ادتی باجا پتلون نے کیسگا کت۔ و کرنل جنا زہاروگ نے ہاتر اداتارا گیشینگ و ساڑی کنگا و پسگ نے کوٹیا شت۔

آنہیے اسپتیں سوٹ لوگبا نکا ہسک نے سببا استری دات نہ تنگ ات۔ ہمیشکہ کرنل نے سروتی ہما سیا ہیں سوٹ نے گورا کنگا کپت، کہ آروسا پدا آنہیا بس لہتیں ہاسیں و ہداں پوش اتک ات۔ بلا ہیں پیتی نے تو کا گردانی چیرا ہالتاک نے تہا پتا تگیں اے سوٹ نے درگچا کرنل کو جنجال

بوت۔ رزیم و کرماں چہ رنگ نے ہاتر اپیتی نے تو کا نفتا لین گولی اش مان کنگ ات۔ کرنل نے لوگبا تک پنادے سرا تچک ات و انگت ہے مرتگیں نے با بتا جیڑ گا ات۔

”نوں آگوں مے آگستینا دچا رکپتگ“۔ آنہیا گشت۔ ”بوت کت آ مے چگا اے ہالا مدنٹ کہ چر آنہیا پدا ما کجام ہالا ایں“۔

”انوں بلکیں آ کروسا نی با بتا گیا بنت“۔ کر نلا گشت۔

سوٹ نے درگیجگ نے و ہدا کر نلا پیتی نے تو کا بلا ہیں چترے دیست۔ کرنل نے لوگبا نکا اے ہما سورتیا (لاٹری) کٹ اتک ات کہ کرنل نے رکتی دیوان نے واستا چندہ و پوڑی جم کنگ نے ہاتر ابوتگ ات۔ دیوان نے شپا ہور ات بلے ہورا ابید دیوان بر جاہ ات و آہاں لوگ نے دیما نشت و تما شہ چار ات۔ کرنل، آنہیے لوگبا تک و آہانی چک آگستین، کہ آروچی ہشت سالی چکے ات، ہر سہیناں ہے چتر سراکت و دیوان و مراکش داں گڈ یا نشت و چار ات۔ نوں آگستین مرتگ و چتر نے زیبائیں گد رزیمیاں جنگ و ٹنگ ٹنگ کتگ ات۔

”مے اے چتر کہ سرکس نے مسکرا با زانی وڑا انت، بچارے کجام ہالا انت“۔ کر نلا وتی کوٹنیں گپ جت۔ چترے سچ کنگا پدا ایشیے تو کا وڑ وڑیں سیم و آسنے ڈنا بوت۔ ”اے نوں آ زمان نے استالانی ہساب کنگا ابید دگہ بچ کارا نیت“۔

آنہیا بچکند ات بلے زالا چک نہ ترینت و چتر نہ چار ات۔ ”ہر چیزے ہال ہمیش انت“۔ آنہیا بلوت نے وڑا ہبرکت۔ ”ماوت زند و زاہری سرٹان و مران ایں“۔ آنہیا وتی چم نز کتت دانکہ مرتگیں نے با بتا شریے سرا بہ جیڑ تیت۔

زمانگے ات کہ کر نلا آدینک نیست ات ہمیشکہ دزموش و دزموش، آنہیا ریش ساتنت و گد گورا کتت۔ آنہیے پتلون، گنجی پراک نے وڑا تنگ ات و آنہیے ٹانگاں پر لچ اتک ات و گئیانی کرا پادگ لگ داتگ و بستگ اتنت، آنجگ بندے کرا ہے وڑا پیت نے سرا آسن نے دو کڑیانی گوما

گنگ داتگ وبتگ ات۔ کرنلا بجر پلٹ نہ بتگ۔ آنپے پشک ہاکی رنگے ات۔ آسنی بٹانی سرا
گول کالارا یکجا گتگ ات۔ پشک نے ہے جتا نئیں کالارا انچو کوہن ات کہ کرنلا ٹائی نہ بست۔

کرنل ہرج کارا انچو کنگا ات گشیاگاں بلا ہیں کارے کنگا ات۔ آنپے دست نے بوگانی
اسپتیں پوست نے سرا اسپت چکلیں ٹپ پر ات، ہے وڑیں اسپت چکلیں ٹپ آنپے گردنا پر
ات۔ وتی نقلی پوتی ایں بوٹانی پادا کنگا پیر آہانی تہہ نے بد آنگیں ہا کے کمرت و دور کنت۔ ہے دمانا
آنپے لوگبا نکا آچار ات، آنہیا ہما پوشاک پوش اتگ ات کہ آروس نے روچا پوش اتگ اتنتے۔ زالا
گمان کت آ، سکت پیر انت۔

”تو انچو کنگا نے گشے یک ہاسیں مرا گشے نے واستا و تارا سمبہنگا نے“۔ آنہیا گشت۔

”جنارہ اول ہاسیں و ہد بنت“۔ ”زمانگے بیت کہ اے میتگا کسے وتی چند نے مرگا
مرگ“۔

نہہ بجا بد موسم وش بوت۔ کرنل پہ دراہگا ساڑی ات بلے لوگبا نکا دستا گت:

”سراٹکے بجن“۔

کرنلا وتی پولات رنگیں موڈانی سراٹکے جت دانکہ شر بہ بنت بلے اے بے نہیں کارے ات۔
”من چو میٹو نے وڑاوں“۔ آنہیا گشت۔

زالا شریں وڑیا آچار ات و ہے آسرا سر بوت کہ آمیٹو نے وڑا نہ انت۔ کرنل لاگریں
مردے ات وانچو گمان بوت کہ آنپے ہڈ و بندنٹ و بٹ جگ و شر کتگ ات، بلے آ نہی چمانی تو کا
زندمان گندگ بوت، اگاں اے جم بوتیں انت تہہ آنچو گندگا اتک گشے فارمالین نے تو کا ایر کتلیں
نمونہ یے۔

”تو شر نے“۔ آنہیا چودات۔ و ہدے کرنل چہ لوگا دراہگا لگ ات، گشے و ہدے دا کتر

اتک جسے بکن ما بجر آنپے سراگریں آپ مان ریبتگ؟“۔

کرنل و آنپے لوگبا نک میتگ نے بنداتی د مگا یک کسانیں لوگیا جہہ مند اتنت۔ لوگ
نے سرچھی پیش داتگ وبتگ ات و دیوالاں جٹکیں چون مدام لڈ ات و کپت ات۔ ہور تم اتگ
ات بلے گوات نے تو کاسمی ہما وڑا مان ات۔ کرنل یک انچیں دکلیا گران و میتگ نے چار کشتک نے
نیمگا رہادگ بوت کہ اوداد وئیں نیمگا لوگ اتنت۔ و ہدے آ شہدگا سر بوت تہہ آنہیا لرزگے چیر کپت۔
دکا داں چماں کارکت پلانی چیر گچ چیر گیتگ ات۔ زالبولاں سیاہیں پوشاک پوش اتگ ات و لوگانی
دپاشنگ و جنازہ نے گوزگ نے و دار یک اتنت۔

و ہدے کرنل چار کشتک سر بوت پدا جہر شتر گا لگ ات۔ پلیئر ڈہال نے مالکا و ہدے دیست

کہ کرنل پین پیدا ک اتنت آنہیا چہ دورا گشت:

”کرنل، بہ جلن، وتی پخترا ترا دئیں“۔

کرنلا چک نہ ترینت و گشت:

”منت وارولہ! من انچو شراوں“۔

”تنی و ہدی جنازہ نے روانک گر جا ہا چڈن در نیا تگ ات۔ مردیناں، اسپتیں پوشاک

پوش اتگ ات سیاہیں ٹائی بتگ ات و چتر سرا ات راہ نے سرا اوشتا تگ و گپا اتنت۔ چریشاں یکیا
دیست کہ کرنل راہ نے سرے آپ ولچاں ہٹ جنان و پیدا ک اتنت۔

”دوست ادا بیا، چترے چیرا بو“۔ آنہیا تو ارکت۔

”منت وار دوست“۔ کرنلا چودات۔

آ تچکا مردگہ لوگا شت دانکہ آنہی مات نے گوما دلپدردی درشان بکت۔ اودا آ درستاں
پیسروڑ وڑیں پلانی و شبو آں گپت۔ پداگریں پابارے چست بوت۔ مردمانی تو کا جنان پروشان
کرنلا لوٹ ات کہ وپسگ نے کوٹیا بہ روت۔ بلے یکیا وتی دست آنہی کو فغا ایرکت، و آنہیا راہیران و
وانگیں مردمانی تو کا، کوٹی نے پٹشتی نیمگا تیلانک دیان بوت۔ اودا مردگ نے میت ایرت۔ مردگہ

مات ہمودا اوشتا تگ ات و گوات گچن ے سر امگسکاں بال دیگات۔ دومی دیماجنی آدم گوں سیاہیں پوشا کاں اوشتا تگ و ہما جنی آد مارا انجو چارگا اتنت گشیگاں یکے گورے ہارا چارگا بہ بیت۔ ہے ساہتا کوئی ے دومی کشا چہ یکے ے آواز اتک۔ کرنا یک جنی آدمے یک کشا کنزینت و مردگہ ماشہ کراشت، آنپے کشا اوشتا ت و دست کو پگ ے سرا ایرکت۔

”مناسک اپوز بیت“۔ آنہیا گشت۔

جنی آدما آنپے نیرگا چک نہ جت۔ آنہیا دپ پچ لگوش و پریات کت۔ کرنل پچ لرز ات۔ آنہیا مارا ات کہ گریوگ و پریات کنوکیں مچی آنہیا رامیت ے نیرگا تیلانک دیگات۔ آنہیا مہکمیں چیزے دست جنگ و دارگ ے جہد کت بلے نزیک گورا دیوال نیست ات۔ ہر نیرگا مردم اتنت۔ یکیا آنہی گوشا بلوت کت، ”کرنل کموانانا گور کن“۔ کرنا دیم ترینت، آمردگ ے دیما اوشتا تگ ات۔ بلے کرنا آ پچا نیاورت چیا کہ آنہیا سہتیں گد پوش اتگ ات، دستے بگا اتنت، مگا مکت ات و سُرگات و کرنل ے وڑا ہر سنگ ات۔ و ہدے کرنا دم ے کشگا سر بُرکت دیستے کہ تابوت پدیا نکانی سراشتر ان و پلاں لگتال کنان جہلا پیدا کت۔ آنہیا سرکت۔ آنہی ہڈ و بند درد لگ اتنت۔ دمانیا پد آنہیا مارا ات کہ من ڈٹا دمک ے تو کا اوشتا تگ اوں، ہورے تر مپ آنہی برواناں لگ اتنت و آنہیا تو رات۔ یکیا آنہی دست گپت و گشت:

”گشا دکن سنگت، من تی و دارا اوشتا تگوں“۔

اے سا باس ات، آنہی چک ے دینی پت، و پارٹی ے ہما یکیں سروک کہ سیاسی ہیر گیری و سزا جزا آ رک اتگ ات۔ آں ہے مینگا جہہ مند ات۔ ”منت وارسنگت“۔ گوں ہے گیا کرنل آنہی چترہ چیرا پترت و دوئیں بے ترک و توار رہادگ بوتنت۔ بینڈ پرسی ساز جنگ بنا بوت۔ کرنا کہ بینڈ والہانی تو کا کر نہ (بگل) جنوک نہ دیست، تہ آنہیا باور بوت کہ مردگ پکا نیامرتگ۔

”پچارگ!“۔ آنہیا ووش و شکو ہرکت۔

سا باسا شاکارا ات۔ آ کرنا چہ پنگت تر ات، ہمیشہ آنہیا چتر چپیں دستا انجو ہر زدا شتگ ات کہ چترے دستگ آنہی سرے بر و بریا ات۔ جنازہ چار کشکا چہ گوست دوئیں گیا لگ اتنت۔ و ہدے سا باسا کرنل ے نیرگا چک ترینت، دیست کہ ملور ملور انت۔ آنہیا جست کت:

”سنگت، کروس باریں چوئیں؟“۔

”انگت زندگیں“۔ کرنا پسودات۔

ہے دمانا آہاں یکے ے کوکار اشکت کہ گشگا ات۔

”اے مردم جنازہ کجا برگانت؟“۔

کرنا چم جست کتنت برزا چار ات۔ آنہیا دیست کہ بیرک ے بالکونیا مینگ ے میسرا ہنٹ پرہ شانگ انت اوشتا تگ۔ آنہیا فلا لین ے گنجی پرا کے گور ات۔ آنہی یک گلے کموریش ات و ہے دیم ے ریشے نہ سا تگ اتنت۔ ساہتا پد کرنا فادر انجیل ے کوکار ے گوما میسرا گوں گپ اشکت انت۔ چتر ٹپ ٹپ کنگات بلے کرنا انگت آہانی گپانی متلب پہم ات۔

”چہ گپے“۔ سا باسا جست کت۔

”ہنچ“۔ کرنا پسودات۔ ”جنازہ ہارا پولیس ے بیرکانی دیما گوزگ اجازت نہ انت“۔

”ہو من چرے گیا بے یال بوتگوں“۔ سا باسا گشت۔ من ہر و ہدا ہے ہیرا اوں بے یال

باں کہ مارشل لاء مان اتک۔“۔

”ہو آ و راستے بلے اے زاناں کج ے یا گیانی روانک انت؟“۔ یک گریب و نیز گاریں

سازند ہے ے جنازہ انت“۔

روانکا وتی راہ مٹیت۔ گریبانی مینگاں روانک گوزان ات اوزا لبلواں ہاموشی گوما چارت او ناخن گٹ پاتک انت، بلے دمانیا پد آ دگ ے سرا اتک و سر بوتنت و انجیں وڑیا گل ووشی و رکتی ے نعرہ جنگ اش بندات کت، گشیگاں تابوت ے تو کا مردگ آہانی گیاں اشکنگ انت۔

قبرستانا سر بوگا گوں کر نلا مارت کہ من نادراہ اوں۔ وہدے سا باسا آکے کنزینت او میت نے
گوازیگ نے واستاراہ پیچ کت تہ پکنہرت و کرنل چارت، بلے آوانگ و ہیران ات۔

”سنگت چہ گئے؟“۔ سا باسا جسست کت۔

کر نلا ساتیں آہے کش ات۔

”پداہا اکتوبرے مصیبت“۔

ہمارا ہا کہ آقبرستانا سنگت اتنت پداہاراہا و اتر بوتنت۔ آ زمان سپا و سبز سبزات۔ نوں بلکیں

ہور نہ بیت، کر نلا جیڑت، اوہے ہیالا آنہی طبیعت کمو گہتر بوت۔ بلے آانگت ملورات۔ سا باسا نے

گپاں آنہی ہیالانی اوتاگ سست:

”پرچا و تاراڈا کٹریا پیش نہ دارے؟“۔

”من نادراہ نہ اوں“۔ کر نلا گشت۔ بس ہمے کہ اکتوبرے ماہ کیت منانگان بیت کہ منی

روتانی تو کالہتیں ساہدارمان“۔

سا باسا ہدپا دراتک ”آہ“۔ آنہیا وتی لوگ نے دپا کرنل اجازت کت۔ آنہی لوگ نوک

بستکیں دو تیکی لوگے ات۔ آنہیے دریگاں آسن نے سیم مان ات۔ کرنل وتی سوٹ نے بدل کنگا لوگا

شت۔ بلے دمک نے دپے دکانا ڈبی یے کافی و بانگوئے و استا کیا سے گڈو برے زورگا کیرندے

پداچہ لوگا در کپت۔

پنچ شمبہانی روچا گیشتر آں وتی گوازرگہ تو کا وپنگ، بلے اے پنچ شمبہا آسجہیں روچا بانگو

نے چارو و دلوگشا مشکول ات۔ لہتیں روچ ات کہ یک پیاہور گوارگا ات۔ سجہیں پتگا آنہی روتانی تو کا

کاہ و بوٹگ رڈگا ات۔ آنہیا بازیں شپے لوگبا نہکے ہسک نے سببا پہ بے واپی روچ کنگ ات، بلے

جمعے روچا دیغہ و ہدا اکتوبر وتی سُر و پداں چہ دست کش بوت۔ آگستین نے ہما سنگت کہ یکجا گہ

درزی نے دکانا کاراش کنگ ات و کروس میڑے بلاہیں شوقی اتنت، آہاں و تاراگیگ کت و کروس

نے چارگا شت انت۔ کروس دُراہ و درنگ ات۔

بچکانی روگا پد کرنل ایوک بوت وپسگ نے کوئیاشت۔ مرچی آنہی لوگبا نہکے طبیعت

گہتر ات۔

”بچک چہ گشگا اتنت“۔ آنہیا جسست کت۔

”بچک برابرنت، جو شانت“۔ کر نلا آہال دات۔ ”درست کروس نے سراسر شرط بندگ

نے واستازر چنگ و ایر کنگا انت“۔

”حدابزانت اے شو میں کروس نے تو کا ایشاں چہ شری یے دیبتگ!“۔ زالا گشت۔

منی دلا اے دگہ ہمیں ساہدارے، ایشیے ٹانگاں بچار، ٹانگانی ہسا باسا سے سک کسان انت“۔

”درست گشگا انت سرجمیں دمگا اے کروس نے مٹ نمیسٹ“۔ کر نلا پسودات۔ ”نہ

بیت نہ بیت ایشی نے بہا پنجاہ پیسو بیت“۔

کرنل جزم ات کہ اے دلیل کروس نے چار و گدار برجہ دارگ نے راہ و دراں پنچ

کنت۔ اگاں بچارے یک ہسا پیا اے کروس آنہیے چک نے نشانی ات، مرچیا چہ نہ ماہ پیسر کروس

میڑے روچا آگستینا را بندشیں کتاب و تاکانی بہر و بانگ نے سببا تیر جنگ و کشگ بوٹگ ات۔

اے مہتیں پُپے چچکے“۔ زالا گشت۔ مکئی آنی ہلاں بوگا پدا ماوتی دلی و لاپیاں بہ کشاں و ایشیا

برودیناں“۔ الماریا گدانی درگیجگ نے و ہدا کر نلا جیڑگ نے کموموہ رس ات۔

”بس لہتیں ماہ و دار کین“۔ آنہیا پسودات۔ ”جنوریا کروس میڑ بیت۔ چد و پدا ایشیا را

گیشتریں نہ ہا دیا بہا کت کنیں“۔

کر نلا ہما پتلون کہ درکت آاستری نہ داتگ ات۔ زالا پتلون چُلا آس نے سرا داشت،

اوداد و استری اشکرانی سراسر ایرات و گرم بوگا اتنت۔

ڈن نے روگا چیا اشتانی نے؟“۔ آنہیا جسست کت۔

”ڈاک کے آگے روج انت“۔

”ہو، من بے یال بوٹوں کہ مرچی جمعہ انت“۔ آنہیا وپسگ نے کوٹیا و اتر روگ نے وہد اہرکت۔ کرنا پتلونا ابید درستیں پوشاک پوش اتگ انت۔ لوگبا نکا آنہیے بوٹ چار انت۔ ”اے نوں وور دیگ لوٹت“۔ آنہیا گشت۔ اگت شرتز انت کہ ہانقلی پوست نے بوٹوں پادا بکن۔

”کرئل سک نامیت ودل تیر کہ بوت“۔

”آگشیگاں چور ہی بوٹ انت“۔ آنہیا زہرشانی درشان کت۔ ”من ہر وہدا آہاں کہ پادا کنیں کڑا پگل خانہا چہ تنگلیں گنو کے نے وڑوڈولائیں۔“

”ماوتی چک نے چورہ ایں“۔ زالاگشت۔

اے رندی ہم آنہیا کرئل منارینت۔ لانچانی پیرگانی توارا پیسر کرئل پیا دگا بندنا سر بوت۔ آنہیا نقلی پوست نے بوٹ پادا انت و تنکیں آسختیں پتلون و بے کالاریں پوشکے پوش اتگ اتے ، پوشک گٹ نے کرا بٹن نیا گوں بستگ ات۔ موسی شامی نے دکان نے کرا چہ آنہیا یک پہ یکا آوکیں لانچ چاران کتت۔ ہشت کلاک نے سفر چاژند و پندیں مساپرا اراتک انت۔ ایر آوک ہما انت کہ مدام ایر اتلگ انت۔ بزاں لوگ پہ لوگا چیز بہا کنوک و ہما مردم کہ ہما جمعہا چا ادا شنگ انت و نوں و اتر پیداک انت۔

گڈی لانچ ڈاک والہ لانچ ات۔ کرنا سک بے تاہیری و نا کرارے گو مالانچ دکہ نے اوشنگا چارات گوں۔ آنہیا لانچ نے سر بر اڈوت دیو کا گوں بستگلیں، ڈاک نے پیکل دیست۔ پانزدہ سال نے ودارا آنہیے وجدان وڈینت۔ کروسا آنہیے بے تاہیری گیشتر وڈینگ ات۔ دانکہ پوست ماسٹر لانچا سر کت، پیکلے تچ کت و کوپکا کت، یک پیا کرئل نے چم آنہیا سک انت۔

پدا بندن نے کش نے دگا، کہ اودا دکان و کیمبن لین انت، آہانی تو کارنگ پہ رنگیں چیز

مان ات، چہ ہمودا آپوسٹ ماسٹر نے پشنا گون بوت گوں۔ ہر رنداہے چکاس نے گوزگا آنہیا لانچ وڈیں ترس و بیم و نیست ات، بلے سکیں بلا ہیں بے تاہیرے مار شینیا گور بنگ ات۔ ڈاکٹر ڈاکخانہا وئی ہالتا کانی ودارا شنگ ات۔

”منی لوگبا نکا گشتگ من ترا جست بکنیں کہ آیا، ہما وہدی کہ تو مئے مہمان بوٹگ نے، ما ترا ہڑیں آپ پر ریتلگ؟“۔ کرنا جست کت۔

ڈاکٹر ورنایں مردے ات آنہیے سرے مودسیاہ انت۔ آنہیے درستیں دمتان ہم قد و برور انت۔ آنہیا کرئل جست کت باریں ہیسک نے نادراہ نوں چون انت۔ کرنا وئی لوگبا نک نے ہیسک نے سر جمیں ہال دا انت بلے اے نیاما آنہیے چم یک پیا پوست ماسٹر اسکت انت۔ آپیلک نے تو کا کا گداں درنگ و چار گڈیں ڈیبانی تو کا ایر کنگا ات۔ آنہیے تمہیل کاریا چہ کرئل نے شینان سک ہر اب ات۔

ڈاکٹر اوتی کا گد و ہالتا ک دست گپت انت۔ درمانانی جارتا کہ آنہیا یک کرا ایر کتت۔ پداوتی جندے کا گدانی چارگا لگ ات۔ اے ساہتا ہر کس کہ ڈاکخانہا ات، پوست ماسٹر آہانی کا گد بہر کتت۔ کرنا ہما لفافہ سک ہورت ہورتا چارات کہ سر نامہا آنہیے نام نے اولی لمز عیشہ ات۔ ڈبی نے تو کا ہوائی ڈاک بزاں ایئر میل نے یک لفافے ایرات۔ لفافے کش و کر سبز انت، ایٹی نے گندگا گوں کرئل نے جان نے پٹ پادا تکت و آجان کشگا لگ ات۔

ڈاکٹر ہالتا کانی بنڈل تچ کت۔ ہالتا ک نے سر ہالانی وانگا لگ ات، بلے کرئل نے چم، وئی نام والہ خانہا سکت انت و پوست ماسٹر نے ہے خانہ نے دیما و شنگ نے وداریک ات۔ بلے پوست ماسٹر اشی دیما گوست۔ ڈاکٹر ہالتا ک نے وانگ بس کت، کرئل، و پدا پوست ماسٹر چارت کہ آتار مشین نے دیما شنگ ات۔ آنہیا پدا کرئل چارات۔

”مار وگا ایں“۔ آنہیا گشت۔

”کرنل نے ہنچ نیا تلگ“۔

کرنل کو پیشل بوت۔

”منا ڈاک نے امیت اوں نہ بوتگ“۔ آنہیا دروگ بست۔ پدا ڈاکٹر نے نیرگا دیے

ترینت وکسانیں چکانی وڑا گشتے۔ ”منا کس کا گد بھتہ نہ کت“۔

آدوئیں ہاموشی ء گو ما پاد اتک ورہ گپت انت۔ ڈاکٹر نے دلگوش انگت ہالتاک نے ہیرگا

ات۔ کرنل وتی ہاسیں وڑا روگات، انجییں مرد میے وڑا کہ گار کنگلیں زڑیے شو ہازا پدا ہما کشکا و اتر

روگا بہ بیت۔ ظہر قضاے و ہدات، روج ڈٹا ات۔ چار کشک نے سرا بادام نے درچکانی پشت

کپتگیں تاک دگت نے سرا چکا اتنت۔ و ہدے آڈاکٹر دپترے د پاسر بوتنت، تہاری مانشا نگات۔

”ہالتا کاچی مان؟“۔ کرنا جسست کت۔

ڈاکٹر اہتیں ہالتاک ہما نیارادات۔

”کس نزنات“۔ ڈاکٹر اپسودات۔ ”ہما ہال کہ سنسے چرک انت، آہانی وانگا اوں مردم

بچی سر پد نہ بیت“۔

کرنا ہالتاک نے سر ہال و ننت درست میاں استمانی ہال اتنت۔ برزا چار کالم نے تو کا

نہر سو یزے رپورٹے مان ات۔ اولی تاکدیم چہ مرگ و میران و جنازہ ہی جار پڑا ات۔

”گچین کاریانی وڑ و پیم نیست“۔ کرنا گشت۔

”کرنل تو چونیں چکلی گپ کئے“۔ ڈاکٹر اگشت۔ ”مئے زنداچ میسائے ودی بوگ نے

ایبتامہ کش“۔

کرنا ڈاکٹر نے ہالتاک دیگ لوٹ اتنت، بلے ڈاکٹر انہ زرتنت۔

”لوگا بر اش گوں“۔ آنہیا گشت۔ ”ہوان و سہی بدے اش“۔

ہپت بجا پد فلم سنسے درجہ بندی نے گھنڈانی توار بندات بوت۔ فادر اتخجل نے کار

ات کہ گر جائے مینارے سرے گھنڈی یے جت، وڈا کا چہ انگلیں ہال و اہوالانی ہسابا، فلمانی شری و

ہرابی نے جار پد بیت۔ آہیگا دوازدہ رندا گھنڈی نے توار کرنل نے لوگبا تک نے گوشاں کپت۔

”پہ ہر کسا ہراب!“۔ آنہیا گشت۔ ”سالے بیت یک چوشیں فلمے نیا تلگ کہ مردے

چارا ت بکن انت“۔

بشا نگ نے جہل کنگ نے و ہدا آنہیا وت سراوت ہبرکت۔ ”پورہیں عالم نے اخلاق

ہراب انت“۔ کرنا آنہی گپ نے پسو نہ دات۔ و پسگا پیسرا آنہیا کروس تہت نے پاد و ما بست۔

دروازگ شپ بند کت و و پسگ نے کوٹیا ملکسکی درمان جت۔ چراگ بنا ایرکت، وتی گوازنگ

درتک، پدا تچک بوت و ہالتاک نے وانگا لگ ات۔ آنہیا درستیں ہالتاک لینا، اولی تاکا بگرداں

گڈی تاکا ونت انت۔ آنہیا ہالتاک نے توک نے جار ہم نہ بخش اتنت۔ یازدہ بجا کر فیوے ہولاً

توارکت۔ نیم کلا کا کرنا ہالتا کانی وانگ ہلاس کت، پاد اتک دروازگ پچ کت و تہار یا ڈٹا در اتک و

پسپیل نے بنا پیشاپ کت۔ آملکساں مانتر کنگ ات۔ و ہدے آ و پسگ نے کوٹیا شت آنہی

لوگبا تک آگات۔

”باریں ریٹائریں جنگلی سپاہیگانی بانتا گپے، ہالے مانے؟“۔ آنہیا جسست کت۔

”انان“۔ کرنا نپادے سرا تچک بوگ نے ساہتا پسودات۔ ”پیسرا نوکیں پنشن گروکانی

لڑاش چاپ کتگ۔ نوں پنج سال انت ہمیشی چاپک اش بند کتگ“۔

شپ نے نیما ہورا گوارگ بندات کت۔ کرنل کو و پت بلے وتی روتانی تر سا پاد اتک۔

لوگ نے سر جا گہیا رہچگا ات۔ آنہیا وتاراد داں گوشاں پڑمی کملے نے تہا مانپوش ات و تہار یا ہے

رہچک نے جاگہ نے شو ہازا گ لگ ات۔ سارتیں ہییدی ترپے آنہی ٹرین کرزے سرا پوٹ ات۔ آ

تبی ات۔ آنہیا گمان بوت کہ من موکوے کد امیا کپگا اوں۔ یکیا ہبرکت۔ کرنا وتی آشوپنی نپادے

سراچہ آنہیے پسودات۔

”گوں کیا ہبرائے؟“۔ آنہی لوگبا نکا جست کت۔

”ہما پرنگی نے گوما کہ دتاراپنگ نے دروشا کتگ اتے او کرنل اوریلیا بوندیا نے کیمپا اتلگ ات۔“۔ کرنلا پسودات۔ آتہنگی جاگہا نپادے سرادومی کشالیٹ ات۔ ”آڈیوک آف مارلبرو بوتگ۔“

داں سباہا آزمان سبا بوت۔ چرچا عبادت نے دوگھٹی نے توارا پد آنہیا وتی گوانزگا چہ سٹ جت جہلا ایراتک، ویک حقیقی ومان گیش اتگیں دگنیا نیا سر بوت کہ اے دنیا آنہیے کرو سا گیشتر مان گیشینگ ات آنہیے سرترگا ات۔ دل پاد آہگا ات۔ آپوہگا گاہشت وزمستان نے سارتی وپلانی وژوبانی تہا گوزان بوت و غسل خانہ شت۔ غسل خانہ دارے تہتگاں گوں شرنگ ات و سرے ٹینت بیگ ات۔ آنہی توک امونیا گیس نے بوہ لنگا ات۔ کرنلا پیشاپ نے نالی نے دیگ چست کت۔ آنہی توک ملسک گردنات، ہزارانی کسا سا ملسکاں بال کت و سیاہیں جمرے نے رنگا چست بوتنت۔

آنہی اندازہ رد بوت۔ دارے تہتگانی سراسر سلوٹکی نشتگ ات، بلے آنہیا حاجت نہ بوت۔ آنہی معده نے توکا درد نیا جاگہ کتگ ات۔ ”ہراکتوبر انچوش بیت۔“۔ آنہیا جہڑا ات۔ بلے دانکہ روتانی تہا رستگیں کٹہیں گاہتا ہیر نہ رس ات، آدجی نے گومانشت۔ آخر کار کروس نے چارگا وائر وتی وپسگ نے کوٹیا شت۔

”دوشی تو، تہی بوتگ نے وجر اتگ۔“۔ آنہی لوگبا نکا گشت۔

پتگے نے پيسکا پد آں وش بوت، پاد اتک ولوگ نے رُپت ورو پا لگ ات۔ کرنلا و تارا ترانگا گینگ نے جہد کت۔

”تہی نہ بوتگوں۔“۔ آنہیا دروگ بست۔ ”من پدا ہما موکو نے کد ام والہ واپ نے

گندگا بوتگوں۔“

چو مدامی وژا زال پسک نے نادر اپنے وش بوگا پد تکترا ات و جوشا پرات۔ سہب نے بیلا

تہمیں لوگے سرو چیر کت۔ گریال وورنا ہیں جنک نے عکسا ابید آنہیا ہر چیز نے جاگہ بدل کت۔ آنچو لاگر وپکت ات و ہدے وتی، گدے سیاہیں چپل و سیاہیں دریسے پوش اتگ اتنت تہ انچو گندگا اتلگ گشنے دیوالاں پروشگ و ہما دم دراہگ نے واک و توان داریت۔ آنہی بالاد کہ نپاد نے سرا بس لہتیں انچ بوتگ، بلے دوازہ بجای پیر آنہی جان نے سرجمیں زکت و ہائی اتلگ ات۔ نوں، بیگونی وفرن نے پلانی گلدانانی درنیا ما گوزگ نے و ہدا گمان بوتگ کہ آنہی ادے بوگ نے سبا تہمیں لوگ آباد ووشال انت۔

”اگاں آکستین نے سال پورہ بیوتین مرچی من سوتے جنگ ات۔“۔ آنہیا لوہیگ نے توکا ہنسگ تربنت وگشت، لوہیگ نے توکا ”منطقہ حارہا“ رستگیں ہر سبزی مان ات و گرداگات اش۔“

”اگاں دل سوتے جنگ لوٹیت، بجن۔“۔ کرنلا گشت۔ ”اے تہی ووشیا ہم شر انت۔“

سبارگا پد کرنل و لوگبا نک بوریچا نشتگ وکانی ورگا اتنت، ڈاکٹر اتک، آنہیا دک والہ دروازگ پتچ کت و توار جت:

”زاناں درست مرتگ انت۔“

کرنل پر آنہیے وش اتکا پاد اتک۔

”گندگا ہے وژا انت۔“۔ پیٹکا روگ نے و ہدا آنہیا ڈاکٹر ار گشت، ”تہی سرگوں مٹاں کپتگ۔“

زال وتی پیشد ار اینگ نے واستا ساڑی بوگا وپسگ نے کوٹیا شت۔ ڈاکٹر پیٹکا کرنل نے

کرا نشت۔ موسم گرم ات بلے انگت ڈاکٹرہ گور نے بوکی گدوش و سارتیں بوہا اتنت۔ و ہدے زالا

گشت کہ آساڑی انت تہ ڈاکٹر الفافہ نے توکا بندیں سے ہاتاک کرنل نے دستا دات۔ ”اے ہما

ہال انت کہ زیکیں ہالتا کاں شنگ نہ تنگ انت“۔ آنہیا گشت و وپسگ نے کوٹیاشت۔

کر نلا زانگ انت۔ اے کاگردانی تو کا ملکی ہال ہوال مان ات وچروکا ئی سرنگ نے ہاتر
ایموگراف تنگ انت۔ ملک نے تو کا سلسلہ بندیں بغاوتہ ہالتا نوکیں گپ۔ آنہیا مار ات کہ من سکیں
پروش وارنگیں مردے اوں۔ داں دہ سالہ چیر دا نگیں ہالانی وانگا ابید ہم اے ہیرا آنہی سر پد نہ بوت
کہ ہمک نوکیں ہال پیسرنگیں ہالاں چہ گیشتر نوک و ابکہ کنوک انت۔ داں ڈاکٹر نے واتر آہگا آنہیا
ہالتا کافی وانگ ہلاس تنگ ات۔

”منی اے نادراہ چہ من گیشتر ڈراہ انت“۔ آنہیا گشت۔ ”اگاں منا چوشیں پیسکے بہ گپت
من داں سد سالہ زندگ بوت کنیں“۔

کر نلا چم در لگوشٹ انت و ڈاکٹر چار ات۔ آنہیا بچ نہ گشت و لفافہ پدا ڈاکٹر ارادیگ
لوٹ ات، بلے ڈاکٹر انہ زرت۔

”دگر نیادے یے“۔ آنہیا گشت۔

کر نلا لفافہ پتلون نے کیسگا کت۔ زال و پسگ نے کوٹیا چہ در اتک و گشتے، ”ڈاکٹر!
زانیں کہ من یکرو چہ مرین اوترا گوں و تا دوز ہا برین گوں“۔ ڈاکٹر ا بچ نہ گشت و چو مدام نے وڑا
تہنا وتی دنان ڈٹا کتنت و آنہیے گپ ساڑاٹ۔ پدا آنہیا کرسی کش ات و میز نے نزیکانشت، ووتی
بگل جولہ چہ لہتیں در مان در کت۔ زال بور چیاشت۔

”کافیاں گرم کنگا اوں، یو روبرو“۔ آنہیا چہ ہمو دا آواز دات۔

”اناں، منت واراوں“۔ ڈاکٹر ا گشت۔ آکا گدے نے سرادرمانانی ورگ نے وڑو

رہنداں نیشہ کنگا ات۔ ”من ترا چو نیلیں کہ مناز ہر بوارین نے“۔

آنہیا بور چیا نشت و کند ات۔ ڈاکٹر ا نیشہ کنگ بس کت و پدا وتی بشتہ کنگیں برزیں

گا لوار یا ونت انت، آنہیا زانت کہ منی نیشہ کنگیناں کس ونت نہ کنت۔ کر نلا شری نے سرا ڈاکٹر نے

گپ گوشداشت انت۔ بور چیا در اہگ نے و ہدا، زال آنہیے دیم نے سرادر ونگیں تکلیفانی اثر مار
انت۔

”سہسی تپی بوٹگ“، آنہیا وتی لوگولجے نے نیمگا دست شہار دات و گشت۔ ”دوشی داں دو
گھنڈھا ایشیا خانہ جنگی نے ہالتا بے سرو نہیں ہیر کنگ“۔

اے گیا کرنل ابکہ بوت۔

”اناں، تپی نہ بوٹگوں“۔ آنہیا وتارا وار و گیگ کت و گشت۔ ”ہمارو چا نادراہ ہیں وتارا
وت بوچدان نے تو کا دور دئیں“۔

آپاد اتک و وپسگ نے کوٹیا ہالتا کافی رنداشت۔

”ساڑا ہگ نے منت وار“۔ ڈاکٹر ا گشت۔

آں دوئیں لوگا چہ در اتک و چار کشتک نے نیمگا ر ہادگ بوتنت۔ موسم ڈر شک ات۔ گرم
نے سبدا گت نے ڈامبر آپ بوان انت۔ و ہدے کر نلا ڈاکٹر اجازت کت تہ چہ آنہیا، فیس نے ہالتا
جستے کت۔

”انوں بچ مدے“۔ آنہیا کرنل نے کوپگ ٹپ ات۔ کروس، میٹر ا کٹیٹ گڑا ہلا ہیں بلے
دیم دئیں“۔

آگستین نے سکتا ناہے چیریں ہالتا کافی بچا رینگا کرنل دیم پہ درزی نے دکا ناشت۔
دانکہ کرنل نے سنگت و خانہ جنگی نے ہکار کشتک یا درانڈیہہ کنگ بوٹگ انت آنہی کار بس جمعہانی
روچا ڈاک نے و دار کنگ ات، درزی نے دکان یکیں جاگہ ات کہ آشت واتک۔

دیگرہ و ہدا گرم نے سبیا کرنل نے لوگبانتک نے جانا ہائی مان ات۔ برانڈ ہا بیگونیائے

پلانی گلدان نے کرا نشتک ات، کوہنیں و رنگیں گردانی پیتی یے دیما کنگ ات، آابید دگہ چیزے

نے مدت و مکا نوکیں در لیں شرنگ نے دائی کارا گوں مشکول ات۔ آچہ کوہنیں گردانی آستونکاں

کالاروکسان کسانیں، بلے رنگ رنگیں چنڈ و چانڈاں دوچگات۔ مزنیں کوٹیا چرتے تے توارات۔
 روج برکت بوتگ ات، بلے آنہیا بیگو تیا تے پلانی پٹنا چہ روج برکتیا نہ دیستگ ات۔ تہارنما شاما
 وہدے کرنل لوگا اتک تہ آنہیا گد دوچی یلدات۔ دوئیں دستے گردنا بست انت وتی لنگک توار
 پرمات انت وگشت:

”منی گردن دارے وڑا ترندیں۔“

”تئی گردن دایم انچوش انت۔“ کرنا گشت، بلے وہدے آنہیا وتی لوگبا تک تے گورے
 گدانی سراہر ہنگا رنگ پہ رنگی ایں چینیو دیست انت تہ گشت ”توچہ نیل کنٹھ تے کد وہا دراتنگ
 تے؟“۔

”تئی گدانی تیار کنگا مردمانیا چہ نیل کنٹھ تے بوگ لوٹیت۔“ آنہیا پسودات۔ آنہیا تے
 رنگا جوڑنگلیں کرنل تے پٹک آنہیا پیش داشت: تہنا پٹک تے کالارو آستونکانی واستا یک رنگیں
 گدے کارمرز کنگ ات۔ ”کارنیوالا مسکرا بازے جوڑ بوگ تے واستا ترا بس وتی کوٹ درکنگ
 لوٹیت۔“

چرچ تے شش بج تے گھنٹیا آہانی گپ پروشت۔ ”خداوند خدائے ملائکتاں مریم ہال
 دات.... آنہیا برزیں گالوار یا دعایے وانان کت و وپسگ تے کوٹیا شت۔ کرنل مزنیں کوٹیا نشت
 وگوتنڈواں گول مجلس کت۔ گوتنڈواسکولا چھٹی کنگا پد، پدا کروں تے چارگا اتنگ اتنت۔ آنوں
 ترانگا کپت کروں تے باندا تگیں واستامئی نیست، لوگبا تک تے کرازرے تچ گراگ آتو کاشت۔

”منی ہیالاس پنجاہ سنٹ پشت کپتگ۔“ آنہیا گشت۔

آنہی کارات مدام زرے دزمال تے لمبا بست انت اونپادے چیرا دانت۔ اے زر
 آگستین تے بہا کنگلیں گد دوچی مشین بیگ اتنت۔ ہمے زر آہاں گٹا دو تنگ اتنت وگوتگیں نہہ ماہا
 وتی وکروس تے ہرچا کنگ اتنت۔ نوں پیست سنٹ والہ دوویک دہ سنٹ والہ سکہ تے پشت

کپتگ ات۔

”کیا سے کئی بگر۔“ زالا گشت، ”باقی زراں باندا تگیں واستا کافی ونیم پائے پیہر پیار۔“

”ہو، دروازگہ دپا درجگ تے واستا سہرے پیلے اوں کارین گوں۔“ کرنا پسودات۔

گڈ و بروت چلی و دو سنٹ تے بنت۔“

دوئیناں دل چارات۔ ”کروس روچے، دوروج پہ گرتگی گوازینت کنت، ہر چیزنت

بلے گنگدائے۔“ زالا گپ دپات۔ بلے کرنل تے صورت تے چارگا پداں لاچار یا موش بوت۔

کرنل تہت تے سرانشت وتی مکت کوٹانی سراہر کنت، زرے دست تے چا اتنت۔ ”اے کارامن

پہوت کنگا نہ اوں۔“ دمانیا پدا کرنل گیا لگ ات۔ ”اگاں منی جندے گپ بوتیں مرچی ایشیا راپنگ و

وارتگ ات۔ پنجاہ پیسو ورگ وگندہ باک بوگ چہ کیے تے نصیبا بیت۔“ وتی گردن تے سرانشتگیں

مکسک تے جگ کمو گپ مہتل داشت۔ پدا آنہی چم کوٹی تے تو کازال تے پدا کپت انت۔

”وتی جندا گیشتر مناہا چکانی گم پرانت کہ آزر چنگ وایر کنگا انت۔“

زالا آنہی گپ تے سرا کمو جیڑا ات۔ پدا مکسکی زہر دستا کت ویکپارگی پرتزے وارت۔

کرنا آنہی اے وڑکنگ دوست نہ بوت، گشتیگاں آں لوگ تے ناہپانیں ارواہاں گوں شور و مشورہ

کنگا ات۔ رندا آنہیا مکسکی درمان دیوال تے ڈیکی تے سرا عکس تے کشا ایرکت۔ آنہیا وتی چم کرنل

تے چھا سکت دانت۔

”گڈ و بر پیار۔“ آنہیا گشت۔ ”مینگا حد گوازینت۔“

”اے نانانی ہیر و برکت انت۔“ آؤ کیں پپتگا ہر وچ سبارگ تے وہدا کرنا میزے سرا

ورگ کہ دیست انت، ہمے گپ جت۔ دتگیں گدانی دوچک وگدے دوچکا بلد بوگا ابیدا آنہی لوگبا نکا

بے زرو مالا، لوگ تے ہرچ ودرچ کشگ تے رپک درگیتنگ ات۔ کرنل واکتوبرے ادارکی سلاہ و

بنا انگت برجاہ ات۔ گوات نمب تے بدلا ہشک ات۔ سے سکلیں گر میں نیروچ زالا وتی مودانی

رندگ و سمارگ نے گرائیں کارا گوں گوازینت۔ ”مزنیں عبادت بندت بوتگ“۔ کرنلا چارات گوں، آپرہنگ دنتا نہیں شئے آگوں وتی سرے موداں رندگا ات۔ دومی روچا آں پدا مزنیں کوٹیا نشت، سچیتیں چادرے کُٹے کت، ہورت دنتا نہیں شک نے سرا، سرے بوٹاں درکنگا لگ ات، آئیے نادرا ہی سببا بوٹ نوں گیشتر بوتگ اتنت۔ گڈ سرا آئہیا سُنبل نے آپاں گوں سرششت و مودانی ہشک کنگ نے ودارا مودیکجا گے کت وٹوال نے گوما بست انت۔ کرنلا ودارکت۔ شپا وتی گوانزگ نے تو کا پے واپی وپت۔ آں کروس نے گماں گارات۔ بلے چار شمبہ نے روچا کروسے کشارینت تہ آں بروبرأت۔

ہمے روشئے دیغرا و ہدے آگستین نے سنگت، کروس میٹے کنگ نے نپ و سیتانی وت دلا حساب جنان بوت، وچر آئیے لوگارکت بوتنت تہ کرنلا اوں وتارا و شہال و گیگ و گوم مارت۔ لوگبا نکا آئی سرنپ کت۔ ”تو مناپست سال کترکت“۔ کرنلا وتی سر دست جت وگشت۔ لوگبا نکا زانت کہ آراست گشگا انت“۔

”وہدے من کہ وش و سلامت ہیں تہ مردگاں زندگ کت کنیں“۔ آئہیا گشت۔

بلے آئی اے وت بھیسئی پہ چندے کلاک منت۔ لوگ نے تو کا دیوالہ دیم نے گڑیال و عکسا ابید گے نیچ چیز پہ بہا ہاپشت نہ کپتگ ات۔ پشمبہ نے بیگہا، و ہدے آہانی در و وسیلہ وتی گڈییا سر اتنت، زالا جاورے سرادل تیر کھی درشان کت۔

”گم کن“۔ کرنلا آتسلا دات۔ ”باندا ڈاک نے آگے نے روچ انت“۔

دومی روچا ڈاکٹرے دپترہ دیمالا نچانی ودارا اوشتات۔

”بالی جہاز اوں بلا ہیں چیزے“۔ کرنلا چم ڈاک نے پیل کاسک داتگ اتنت وگشت۔

اشکلگا مردم یکیں شپا پور و پاسر بوت کنت؟“۔

”راستے“۔ ڈاکٹر ایک عکس والہ تاکبندے نے سرا و تارا گوات کت وگشت۔ کرنلا ہما

درتیں مردمانی تو کا پوسٹ ماسٹر درگیتک کہ آں لالچ نے دگہا اوشتگ نے وداریک اتنت دانکہ لالچ انچو کہ دگہا سر بیت، آسہر بہ کپنت۔ لالچا سر کپوکیں اولی مردم پوسٹ ماسٹرات۔ آئہیا چہ لالچ نے ناہدا ہا یک مہر جتگیں لفافہ یے دست گپت۔ پدا لالچ نے سرا سر کپت۔ ڈاک نے پیلک ٹیلانی دو ڈمس نے درنیا ماہیتگ ات۔

”بلے بالی سفر اترس و ہترالم مان بیت“۔ کرنلا گشت۔ دمانے و استا پوسٹ ماسٹر آئی

چماں اندیم بوت، بلے زوت آشربت والہ دزگاڑی نے رنگ پہ رنگیں شرتانی شیشگانی نیما زاہر بوت۔ ”آدمی ذاتا دیروی نے یک نہ یک نہادے دیک کپیت“۔

”اگاں چہ بالی نے سفر نوک درگیتگیں یے بلے چہ لالچاں انگت گہتر انت“۔ ڈاکٹر اپسو

دات۔ ”مردم ہیست ہزارفٹ ہرزا سفر ابیت تہ آچہ موسم نے اثراں ہما دیم بیت“۔

”ہیست ہزارفٹ؟“۔ کرنل ابکہ بوت و پدا ہے گپے جت۔ آئی ذہن چہے حساب و

کتا بانا بلدات۔

ڈاکٹر اے گپ وش بوتنت۔ آئہیا عکس والہ تاکبند چچ کت و دوئیں دستانی دلاکت۔

اے سر جیں آرام و ہم تنگی یے“۔ آئہیا گشت۔

بلے کرنل نے دلگوش پوسٹ ماسٹر نے ہمگات۔ آئہیا دیست کہ گلاسے چہیں دستانت و

گلابی رنگ نے شربت و رگانت۔ ڈاک نے پیلک آئیے راستیں دستات۔

”پدا ایش کہ شپا بالی گراب دریائے تو کانگنیں آپی گراباں گوں نزیکی و رابطہ دارنت“۔

ڈاکٹر گپات۔ ”ہمے پھر یزانی سببا بالی گراب چہ لالچاں آسودگ تر و شرتانت“۔

کرنلا آئیے نیمگا چارات۔

”پدریں گپے“۔ آئہیا گشت۔ ”بالی گراب نے سفر الم گڑا بالیں گالی نے سفرے وڑا

انت“۔

پوسٹ ماسٹر تچکا ہما ہانی نیمگا اتک۔ کرنل بے تاہیری نے گوما گامے پُشنا کنزرات، ومہر جنگیں لفافہ نے سرنامہ نے وانگ نے جہدے کت۔ پوسٹ ماسٹر اڈاک نے پیلک پیچ کت۔ آنہیا ہالتا کانی بنڈل ڈاکٹر نے دستادات۔ پدا آنہیا مردمانی ذاتی کا گدانی بنڈل پیچ کت ورسیدانی سرانامانی چارگا پدکا گدانی سرے نام ونت و توار جت انت۔ ڈاکٹر ہالتا کانی بنڈل پیچ کت۔

”سویزا انگت جنگ انت“۔ آنہیا سرہال ونت انت وگشت۔ ”روکپتی فوج پُشنا کنزانت انت“۔

کرنلا سرہال نہ ونت انت۔ آوتی روتانی گرو دارا مشکول ات۔ ”دانکہ سنسر لگ اتگ ہالتا کا بس یورپ نے گپ و ہال مان۔ شتر ترنت کہ یورپ نے مردم ہما بیانت وادے مردم یورپا بدرونت۔ ہے وڈکن نے تہ ہر کس زانت کہ منی ماکاچی بوگان انت“۔

”یورپے مردمانی دلا لاطینی امریکہ یک انچیں بروتی مردے کہ آنہی یک دستیا گٹار، و دومی دستاداتے“۔ ڈاکٹر ہالتا ک نے پُشنا پکند ات وگشت۔ ”آجیر ہانچ سر پد نہ انت“۔

پوسٹ ماسٹر اڈاکٹر نے ڈاک آنہی دستادات۔ پشت کپتگیں کا گد پیلکا کت و بست انت۔ ڈاکٹر اوتی کا گدانی پیچ کنگ ووانگا پیسر کرنل چارات۔ پدا آنہیا پوسٹ ماسٹر اجست کت۔

”کرنل نے پیچے مان نیست؟“۔

”کرنل نے دل دریک دریکا لگ ات۔ پوسٹ ماسٹر ایبلک کوپکا کت و پلیٹ فارما ایرپت وآنچارت وگشت:

”کرنلا کس کا گد نشہ نہ کنت“۔

وتی ہمک روچی ہیل نے پدا کرنل لوگانہ شت۔ آں درزی نے دکاناشت وکانی وارت؛ ہے در نیاما آگستین نے سگلتاں ہالتا ک ونت انت۔ کرنل و تارارد کپتگیں مردے لیکگا ات۔ آنہی دلا لوٹ ات کہ ہشکلیں دستاں لوگبا تک نے کراروگ نے بدلا گہتر انت کہ داں دیم نے جمعہا آہما

بہندیت، بلے و ہدے درزی نے دکان بند بوگی بوت تہ آراتی نے منگالا چار بوت۔ آنہی لوگبا تک پدا آنہیا ودارا ات۔

”بچی نیاتنگ ات؟“۔ آنہیا جست کت۔

”اناں بچی نیاتنگ ات“۔ کرنلا پسودات۔

چد و پدا وکس جمعہا آ پدا لانچانی چارگا شت، و پیسری جمعہانی وڈا اے رندی ہم بے کا گدا و اتر بوت۔ ”ما باز ودار کنگ“۔ ہما شپا آنہی لوگبا نکا نام گپت۔ ”کا گدے نے ودارا داں پانزدہ سال صبر کنگ نے و استا کو ہیں جگرے پکارنت و آ بس ترمان انت“۔ ہالتا کانی وانگ نے ہاترا کرنلا گوانزگ نے تو کا تچک کش ات۔

”مے نمبر 1830 انت“۔ آنہیا گشت۔ ”داں مے باری بییت باز و ہد لکیت“۔

”دانکہ ما ودارا ایں، اے نمبر سور تیا دورنداں دراتنگ“۔ لوگبا نکا پسودات۔

کرنلا چو پیسری وڈا ہالتا ک، اولی تا کا بگرداں گڈییا ونت۔ آنہیا چارواں یک پہ یکا ونت و ہلاس کنتت۔ بلے مرچی وانگ نے و ہدا ہالانی سرا دلگوش دیک نے بدلا آنہیا کو نہیں سپاہیگانی پشنانی با تاجیر ات۔ نوزدہ سال پیسر، و ہدے کانگریسا قانونے جوڑ کنگ ات، آنہیا وتی گپ نے متاریگا ہشت سال لگ ات۔ دگہ شش سال پدا آنہی نام پنشن نے ہقدارانی لڑا ہوار کنگ بوتگ ات۔ ہما کا گد گڈی کا گدات کہ آنہیا رستگت۔

کرنلیو نے ہولہ پدا کرنلا ہالتا ک نے وانگ بس کت۔ چراگ نے کشگ نے و ہدا آنہیا چارت کہ لوگبا تک انگت آگہر انت۔

”تئی کراہما ہالتا کانی چنڈ انگت استت؟“۔

زال پچرتا کپت۔

”ہو، آدگہ کا گدانی تو کا بت گوں“۔ آنہیا پسودات۔ آبشا نکا دراتک و الماری نے تو کا

کسانیں کوکائی پیٹی یے درکت، آنہی تو کارو بندر داتگئیں نمدیانی بندلے بندوکے گوما بستگ
ات۔ بندلے تو کا آنہیا وکیلانی کمپنی کے یک جارے درگتیک آنہی تو کا سپاہیگانی پشنانی جیڑ ہانی
سرازوت گامگیج زورگ کے سد کی مان ات۔

”انچو و ہدمن ترا وکیل کے بدل کنگا رازی کنگا گوازیٹنگ، تو منی گپ بزرتیں تنی و ہدی ما
زرگتنگ و وارنگ اتنت“۔ زالا جارتاک وتی لوگواجرے دستادات و گشت۔

”مپتء نادہاوتی عرضی انڈینانی عرضیانی وڑایلہ داتگ۔ اے وڑا ماراچی رسنگ؟“

کرنگا ہالتاک کے دوسال کوئیں چنڈ و نت و پداروازگ کے پٹنا درتگئیں وتی جبکت

کے کیگاکت۔

”جنجال ہمیش انت کہ وکیل کے مٹینگا زرخرج بیت“۔

”کلدارے نہ لگیت“۔ زالا گپ گھڑ ات۔ ”تو آہاں لگش کہ شے فیس ہمچوک کہ بنت

و ہدی پشمن رسنت، زراں بزورات۔ ہے گپ کے سرا آکیما زورنت“۔

پسے ہاترا کرنگل شے کے روچا بیگہ کے و ہداوتی وکیل کے کراشت۔ آنہیا دیست کہ آپہ
بے تہمیلی وتی گوانزگہ تو کا تچک انت۔ آمزنا بالادیں نیگروے ات، آنہی بس دودنتان سلامت
ات۔ آپاداتک و پیانولائے کہاٹ کے پٹنتی نیگ کے دریکے چچکت۔ پیانولائے کہاٹ و نرین
ات و آنہی بازیں خانہ کہ اودا پیسرا زبیل کے ہانتا کا گدا ریر بونگ انت بلے نوں اودا رجٹانی تو کا
جنگلیں سرکاری گزٹ کے کا گدا نی چنڈ و حساب کتابانی کا گدا انچو پے دیم کپنگ اتنت۔ چو پچارے
پیانولائے کہاٹا بے گبلیں کہاٹے کے کاروات۔ وکیل وتی تو وکیں کرسی کے سرانشت۔ وتی آگہ
کے گپ کے جنگا پیسرا چہ کرنگل کے دیمازانگ بوت کہ آپریشان و سرینگ انت۔

”من ترا پیسرا گتنگ کہ اے کیما باز و ہد لگیت“۔ کرنگل گپ کے ہلا سپا پد آنہیا گشت۔

گرم کے سببا وکیل ہیدا جان شودات۔ آنہیا کرسی پٹنا کنزینت و گیگکت و تاکبند کے زرت و تارا

گوات کنگا لگ ات۔ ”منی کاردارمدام منا کا گد عبثتہ کعت و گشت کہ اشتاپیں کاراں پاد پلاراں
مان اڑنت“۔

”واجہ! گپا پانزدہ سال انت“۔ کرنگا گشت۔ ”نوں اے کیس کے، و سنٹیں تکینک کے مانا

یک“۔

وکیلا کرنگل کے سر پد کنگا مزنیں سروئے جت۔ کرسی پے آنہیا کسان ات۔ ”پانزدہ سال
پیسر کارا گت ارزان بوتگ“۔ آنہیا گشت۔ ”آ و ہدا شہرا کوئیں سپاہیگانی گلن است بوتگ آنہی ساہ
ڈکت اتگ ات، دومی جملہ آنہیا انچیں وڑیا گشت گشے نوکی درگتنگ اتے:

”یکجا گپی زور مندی یے“۔

”اے درگتا بلے چوش نہ بوتگ“۔ کرنگا ہیرکت۔ اولی رندت کہ آنہیا زانت آپوک

انت۔ ”منی درتیں سنگتاں ڈاک کے و دارنگت دانکہ مرنگ انت“۔

وکیل کے دیم کے مارشت بدل نہ بوتنت۔

”اسلی گپ ایش انت کہ قانون باز دیراں پد دیم اتنگ ات“۔ آنہیا گشت۔ ”ہر کس چو

تئی پیماوش بہت نہ بیت کہ بیست سال کے عمر کرنگلی یے برسیت۔ پدا اے گپ کہ پشمن کے و استاچ
زرراں ایر نہ گنگ ات، ہمیشکہ حکومت جٹ کے تو کارا و درچار بیت“۔

اے ہما کوئیں کہہ ات۔ کرنگا وکیل کے گپ گوشداشت انت و ہر رندا آنہیا دلپدردی و

دل قہری مارت۔ ”ما پنڈگ لونگا نہ ایں“۔ آنہیا گشت۔ ”نیکہ حکومت مے سرانیکلی کے کنگا انت۔ ملک
کے رکنگ کے ہاتر اماوتی ہر چیز بباداتگ“۔

”دائم انچو بوتگ“۔ وکیلا پودات۔ ”انسانا نیکی کارانیت“۔

اے دلیل ہم پے کرنگا نوک نہ ات۔ نیر لاندیا کے منگ نامہ کہ آنہی ردا حکومتا دوسدا شوپی

افسرانا قانونی حسابا پہازگ و باڑہ و بیٹہ کے مانزمانی داتگ ات، بلے دومی روچا مردماں ہے وڑیں

گپ جنگ ات۔ نیرلانڈیا ہا سیمبل ے مزن شانیں درچک ے چیرا ہنگین کنگین آشوپنی افسرانی
یک بٹالین یے، کہ آہانی تو کا گیشتر سکول ے وانگ سرجم کنوکیں ورناتنت، آہاں داں سے ماہاودار
کت۔ پداوتی جند ے ہرچ ودرچاوتی لوگاں شت وودارش کت۔ اے گپا شت سال گوستگ
ات، بلے کرنل انگت داں روج مرچی ودارات۔

کوہنیں کسہانی تراٹکا کپگا گوں کرنلاوتی وڈ وداب یکپارگی بدل کت۔ راستیں دست
وتی ران ے سراجت، ران نوں ہنگیں ہڈ ے ات، آنہیاوت دلا ہبرکت:

”ہیر، نوں مناوڑے کنگ لوٹیت“۔

”چوہیں وڑے؟“۔

”من وکیلا مٹین ایں“۔

یک بٹ یے گوں وتی چپوٹکاں دپتر اپترت۔ وکیل آہانی گلڈنگا پاداٹک۔ ”ہماوڑ کہ تئی
دل بکشیت، کرنل“۔ آنہیا بٹ گلڈیت انت وگشت۔ ”ہماوڑ کہ تو لوٹ ے یکن۔ اگاں منا کراماتے
بوٹیں گڑا اے کوٹیا نہ کپنگ اتوں“۔ آنہیا دار ے جنگلہ یے دروازگ ے دپادات، وپدا اتک وتی
کرسی ے سرانشت۔

”منی چگا سرجمیں زندا کارکنگ“۔ ”منی لوگ رہن انت۔ ریٹارزی ے چرے قانونا
وکیلائی تیوگیں زند ے پنشن ے بند و بست بوتگ“۔ کرنلاگشت۔

”اناں، چوش نہ انت“۔ وکیلا زہر شانی درشان کت۔ ”مناچہ ایشیا چ پاندگے نہ رس
اتگ۔ منی و عرضی ے ہرچ ودرچ واری و جزائی پورہ بوتگ انت“۔

کرنل پرے ہیرا پریشان بوت کہ بلکیں من نالصفانی کت و مردلرنج بوت۔

”منی مطلب اوں ہمیش ات“۔ آنہیا وتی گپ ے گیشواری کت۔ آنہیا آستوتک

زرت و پیشانی ے ہید پہک کتت۔ گرم ے ہلا ہوشا منی دماغ ے ازباب شلاگ انت“۔

دمانیا پدمختار نامہ ے شوہازگا وکیلا سچھیں دپتر سر وچیر کت۔ روج ے برانز، داراں گوں
بتنگیں سچے کوئی ے تو کا سراتنت۔ ہرنیمگ ے پرت و پاسا پدمختار نامہ دست نہ کپت تہ وکیل گوکو
بوت و پیا نولائے کباٹ ے چیرا پترت و دمانیا پدکا گدانی پتاگیں بند لے درے کت۔

”ایش انت تئی مختار نامہ!“۔

آنہیا یک مہر جھگیں کا گدے کرنل ے دستادات۔ ”من وتی کارداراں ہشتہ کناں کہ آ
اے مختار نامہ ے نقلان منسوخ بکعت“۔ وکیلا وتی گپ سرجم کت۔ کرنلا کا گدے دز چنڈ اتنت و
پتات پشک ے کیسگا کت۔

”ایشیاوت بہ وڑ“۔ وکیلا گشت۔

”اناں“۔ کرنلا پسودات۔ ”اے ہیست سال ے یات ویا تگیں انت“۔ آدما نگ ات
کہ وکیل ایدگہ کا گداں اوں بدنت بلے وکیل وتی گوانزگ ے کراشت و ہیدانی پہک کنگا لگ
ات۔ چہ ہمودا آنہیا کرنل ے نیمگا چار ات۔

”آدگہ کا گداں اوں منابد ے“۔ کرنلا گشت۔

”کجا ماں؟“۔

”منی عرضی ے شاہدی و ہوت ے کا گداں“۔

وکیلا دوئیں دست برزا چست کتت۔

”نوں آہانی درگیگ نہ بوٹگیں ہبرے کرنل!“۔

اے گپ ے اہنگنگا کرنل پریشان بوت۔ آنہیا ما کوندوے دمگا آشوپنی فوج ے کلیت
دار ے جھٹا خانہ جنگی ے تو امیں بھمال ٹین ے دومزین پیٹی آل کت و نچریالڈ اتنت۔ داں شش
روچا راہا بوت۔ منگ نامہ ے سرادنام جگا نیم کلاک پیسر آگوں ٹنگیں نچرا نیرلانڈیا ے گدانا سر
بوتگ ات۔ او قیانوس دریا ے تیاب دپاں آشوپنی فوج ے مستر، کرنل اوریلیانو بوئندیا یا آنہیا را

دوئیں پیتی آنی دست گرگ نے رسیداتگ ات۔

”اے کاگدانی نہاد کس بست نہ کنت“۔ کرنلاگشت۔ ”ایشانی تو کا کرنل اور یلیانو بوندیا

نے دست نیشیں رسیدے مان انت“۔

”راست گشنے“۔ وکیلاگشت۔ ”بلے سداں دستاں، دست ماں دست بوگ و ہزاراں

دپتراں رو آہا پد حدبزا انت باریں اے کاگدنوں محکمہ جنگ نے کجام دپترا کپتگ انت“۔

”ہج سرکاری افسراے کاگدانی ارزشتاچہ ناسر پد نہ بیت“۔ کرنلاگشت۔

”بلے اے پانزدہیں سالان باریں چنچو سرکاری افسر مٹ و بدل بوتگ؟“۔ وکیلا

گشت۔ ”ہساب بجن تہی و ہدی ہمت مردم ملک نے صدر بوتگ، ہر صدر کم چہ کم وہ رنداوتی وزیر بدل کتگ انت، و ہر وزیر کم چہ کم سدرنداگیش دپترانی مردم بدل کتگ انت“۔

”بلے کسا اے کاگدوتی لوگانہ برتگ انت گوں“۔ کرنلاگشت۔ ”ہر افسراے کاگد ہما

ہاسیں فائل نے تو کاچار اگت انت“۔

وکیل نے سگت و او پارا جواب دات۔

”اوگاں نوں اے محکمہ جنگا چہ در کنگ بہ بنت، تہ ایشانا دو بر جشٹرانی تو کاہشتہ کنائنگا

پداودار کنگ لوٹیت“۔ آنہیا گشت۔

”پہ ایشیاچی بیت“۔ کرنلاپسودات۔

”اے کارا کرنے لگیت“۔

”پرواہ نیست۔ اگاں مردم بلا ہیں جیڑ ہانی گیشواری نے ودارا کنت تہ کسان کسانیں

جیڑ ہانی گیشواری نے ہاترا اوں ودارا کنت کنت“۔

کرنلا لکیر جگلیں کاگدانی پیڈ، قلم، دوات و سیاہی پونس زرتنت و پیک نے کسانیں میز

نے سرا ایر کنت۔ آنہیا وپسگ نے کوئی نے دپ نہ بست، دانکہ اگاں کارے بہ کپیت لوگبانا کا

جست و پر سے کت بکنت۔ آنشگ ات او تہزی جتگا ات۔

”مرچی چنت تاریخ انت؟“۔

”27 اکتوبر“۔

کرنل نے خط و شات و مدام تہمبل تہمبل ہشتہ کتے۔ ہشتہ نے و ہدا قلم والہ دستے مدام

سیاہی چونس نے سرا داشت، آنچک نشگ ات۔ اے وڑے ننگ آنہیا اسکولا در برتگ ات۔

کسان و بندیں کوئی سک گرم ات۔ ہیدے ترچپے کاگدے سرا کپت۔ کرنلا سیاہی چونس نے سرا آ

ہشگ کت۔ ہمالہزاں کہ ہیدے ترچپاچہ میس کتگ ات آہانا گار کنگ نے ہاترا کاگدے سرا

گیشتہ سیاہی یے جت۔ بلے پہ اے ہیرا آپریشان نہ بوت۔ کور کنگیں لہزانی کرا آنہیا استالے شر

کت و ہسے لہز کشا پد ہشتہ کت۔ پداپور ہیں سترے ونت۔

”منی نام حقدارانی لڑا کدی مان اش کتگ ات؟“۔

زالاوتی ڈگرو پگر بر جاہ داشت و پسودات: ”12 اگست 1949“۔

ساہتیا پد ہورا گوٹوت۔ کرنلا چکانی وڑا کاگدے کش و کرنش ونگار کنت۔ اے کار آنہیا

مانورے نے پیک اسکولا در برتگ ات۔ آنہیا کاگدے دومی دیم داں نیانہشتہ کت و چیراوتی دسنام

جت۔

پدا آنہیا کاگدونت و لوگبانا گوشداشت۔ لوگبانا ہرگپ نے پلہ مرزا سر سرنینت و ہو

کت۔ کاگدے وانگا پد کرنلا لفافہ نے دپ بست، و چراگ کشت۔

”یکے پر ماو کاگدانا سب کنائین“۔

”انان، نہ لوٹیت“۔ کرنلا پسودات۔ ”من مردمانی اینچونیکلی سرے کنگا دمبرتگ“۔

داں نیم کلا کا آنہیا لوگ نے سرا ہورے توار گوشداشت۔ میتگ ہورے توپانا گپتگ

ات۔ کرفیوئے ہونے تو ارادہ لوگ نے سرے رتچکے تو انہی گوشاں کپت۔

”اے کار تو پیسرا بکتیں شتر ترا“۔ زالا گشت۔ ”مردم وتی کاراں وت بکت تہ جو ان

انت“۔

کرنل نے گوش لوگ نے رتچکے جاگہ نے نیمگا انتت۔ ”ہیر زیادہ وہد نہ لگ اتگ

۔ بوت کنت لوگ نے زہنی نے گڈی روچا پیسراے کار بہ ٲہیت“۔

”دوسالا؟“۔ زالا جست کت۔

لوغ نے سرے رتچکے جاگہ نے درگجکے ہاترا کر نلا چراگ روک کت۔ کروں

نے آپانی ڈبی ہے رتچکے جاگہ ایر کت و وپسگ نے کوٹیا شت: ہور کیں ڈبی نے تو کا تر مچکانی

تو ار اشکنگا ات۔

”چو ہم بیت کہ حکومت وتی زرانی سرا سوتانی زرانی گیش بوگ نے تر سا جنور یا پیسر

پیسلا بکت“۔ آنہیا گپ کت وتی دل، وش کت۔ ”تنا و ہدیا آگستین نے سال پورہ بیت، و ما فلمے

نے چارگا اوں شت کنیں“۔

زالا چیر وکائی کند ات۔ ”منانوں انچو ہم ہوش نہ کنت کہ کارٹوں چون بوتگ انت“۔

آنہیا نام گپت۔ کرنلا چہ بشانگ نے تو کا آچا رات۔

”تو گڈی رندا فلم کدی چا راتگ؟“۔

”1931ء“۔ آنہیا پیسود ات۔ آفلم ”مردگ نے وصیت“ بوتگ۔

”آنہی تو کا جنگ ودا واماں بوتگ؟“۔

”زانگ نہ بوت۔ جن، جنک نے گورے ہارا ڈوڑگا ات کہ طوفانے اتک و فلم اش بند

کت“۔

ہورے تو ار آدوئیں واب گیتک انت۔ کرنلا روتانی تو کا بے تاہیری مار ات بلے

گمگ نہ بوت۔ اے دگہ اکتوبرے ات کہ ہلاس بوگا ات۔ آنہیا و تارا کمبل پردات، و دورا چہ وتی

لوگبا تک نے گپن کشگ نے تو ار گوشدرا شت۔

آنہیا پدا گپ کت؛ گپ نے و ہدا آ پے سرو ہوش ات۔

زال آگہ بوت۔

”گوں کیا گیا ہے؟“۔

”کسی گوما گیا نہ اوں“۔ کرنلا گشت۔ ”من چیردگا اتوں کہ ما کوندو نے جلسہا و ہدے

ما، کرنل اور یلیا نو بوندیا ہارا گشتگ ات کہ دستاں چست مکن، تہ ما آنہیا را بدیں سو بے نہ دا تک

ات۔ درتیں تباہی و بر بادی چہ ہمودا ہنا بوت“۔

پور ہیں پتچگا ہورا گورٹ۔ نومبرے دو تارینا کرنل نے واگہ نے بر ہلاپ، زال

آگستین نے قبرے سرا پل ایر کرنلا گشت۔ قبرستانا چہ و اتریا آپسکا گپت۔ اے گرانیں پتگے ات،

اکتوبرے ہما چا ریں پتگاں چہ گراں تر، کہ کرنلا آہانی گوازیگ نے امیت نہ کش اتگ ات۔

ڈاکٹر نادراہ نے چارگا اتک، و کوکار کنان بوت چہ کوٹیا در اتک، ”منا چوشیں ہیسکے بہ گپت تہ میتگ

نے درتیں مردماں بار دین ووت زندگ ہیں“۔ بلے آنہیا کرنل یک کرا برت و گپ جت گوں، او

نادرا ہارا ہتھیں ہا سیں وراک دیگ نے سرو سوچ کت۔

کرنل پدا وتی چندے نادرا ہیا گورٹ جت۔ آدیراں لائلوچ نے سرا شت و کنت اتے۔ آ

ہیدیا سرکت آنہیا مار ات کہ آسز گا انت و آنہی روتانی تو کا رستکیں زہریں کاہ و بوٹگ سدگ و کپگا

انت۔ ”نوں و زمستانیں“۔ آنہیا وتی دل وش کت۔ ”ہور تمیت درتیں کار شربنت“۔ آدجم ات کہ

و ہدے پشنانی کا گد کیت آنہیے دزگرگا تنا و ہدی من زندگ ہیں۔

اے رندی کرنلا لوگ نے ہرج و درچانی پورہ کنگا، ادا جنگ و اوداماں دیگ کپت۔ کش و

کرے دکاناں باز براں آنہیا دنمان نجیبت انت و وام لوٹ ات۔ ”بس یکیں پتچگا دلا بدارت“۔

آنہیا دکا ندرانا انچوش گشت، بلے آنہی چنداے گپانی سراوست نہ بوت کہ اے راستیں گپ انت۔
 ”باید انت گوئیں جمعہا منازر برس اتین انت“۔ نادر اہی ے وش بوگا پد، زالا آہورت ہورتا
 چارت تہ تر سے دلا کپتے۔

”تو ہنکلیں ہڈے ے“۔ آنہیا گشت۔

”انا، من شری ے سراوتی ہیالدار یا کنگا اوں دانکہ و تارا بہا کت بنیں“۔ کرنلا پیسو
 دات۔ ”دپی باجا شر کنو کیں کمپنی ما ناچہ پیسرا داشتگ“۔

بلے راستیں گپ ہمیش ات کہ کا گدے ایٹا کرنل کمو باز دلہڈی داتگ ات۔ بے وانی و
 ژند و پندی ے سببا، آیکپارگی وتی و کروس ے گرو دار اکت کنگا نہ ات نومبر ے دوہمی پھگا آنہیا
 ہیال کت اگاں دگہ دور وچا کرو سا گڈ و بر مہ ریت، چندے مریت۔ آترا نگا کپت کہ جولائی ے ماہا
 من چلڈان ے تو کا چنکے لو بیایر کنگ۔ آنہیا لو بیایر کوساں درکت و کروس ے دیما دانت۔

”ادایا“۔ آنہیے لوگبا نکا آتوار کت۔

”کمو بہ جل“۔ کرنلا پیسو دات، و چارگات باریں کروس لو بیایاں چون کنت۔ ”پنڈوکا

دگہ ہیرے پر نہ بیت“۔

آنہیا دیست کہ منی لوگبا تک نپا دے سرا پادا ہگ و ننگا انت۔ نادر اہی سببا آنہی
 لاگریں بدن در مان و تہلگ ے بوہات۔ آنہیا لہز لہز یک پہ یک گیشیت و گشت:

”اے کروسا چا نوناں وتی سرا چٹین“۔

کرنل ہے دمانے امیت کشگا ات۔ آچہ ہما پیشیما و دارا ات کہ آنہیے چک تیر جنگ
 و کشگ ات اش و آنہیا کروسا رادارگ ے پیسلہ کنگ ات۔ اے درگتا جیرگ ے واستا آنہیا باز
 موہ رس اتگ ات۔

”نوں چہ فاندہ؟“۔ آنہیا گشت۔ ”دو ماہا پد کروس میٹر بیت، پدا ما ایشیا شریں نہا دیا

دات کنیں“۔

”زڑے گپ نہ انت“۔ زالا پیسو دات۔ ”مرچی اگاں بچک کاہنت بکش اش کہ کروسا
 برات گوں و ہرچی شمنے دل لوٹیت بکن ے“۔

”اے آگستین ے نشانی انت“۔ کرنلا چہ پیسرا تیار کنگیں دلیل دات۔ ”آنہی شکلا وتی
 دیما زاہر بکن گندے مارا ہالے دات کہ کروسا میٹر کٹ اتگ“۔

اسلا کرنل ے لوگبا نکا وتی چک ے با تا جیر اتگ ات۔

”ہے کروسا نی شومیا آجنگ بوت“۔ آنہیا دپ پچ لگوشت۔ ”اگاں سے جنور یا آلوگا در
 میا تکیں گڑا اے روچاں نہ کپنگ ات“۔ آنہیا وتی کا سگ پختیں لنگک دروازگ ے ہمگا شہار دات
 و گشت:

”منا گیر کیت و ہدے آنہیا کروسا بگا کت و دراتک تہ من گشتگ ات کروس میٹراں گون
 مکپ و مپت ہدا و تارا شد تیا دور مدے، بلے آنہیا کنڈا ات و منا مڑا ات گوں و گشت دانکہ بیگہا مے کرا
 زرکوت بیت“۔

آئندہ بوت و پشتو کائی کپت۔ کرنلا نرم زما گپت و سر جاہا تکہ دات۔ دوینانی چم چار
 بوتنت۔ ”مہ سُر“۔ آنہیا گشت۔ آنہیا گمان بوت کہ آنہی لوگبا تک ے دم ے کیر کیر ے توار چہ
 ہما نہی دل بند ادراہگا انت۔ زال دمانے واستا بے وت بوت۔ آنہیا چم نز کنت۔ و ہدے آنہیا پدا چم
 کہ پچ کنت تہ دے کمو شاستہ ات۔

”اے درست چہ مے سببا انت“۔ آنہیا گشت۔ ”جندے دپ ے دپارا درکنگ و
 کروسا دیگ اگاں گنا ہے نہ انت تہ چچی یے؟“۔

کرنلا چادر زرت آنہی پیشانی ے ہیڈ پہک کنت۔

”سے ماہا کس نہ مریت“۔

”اے ماہاں ماچے وریں؟“۔ زالا جست کت۔

”زائیں“۔ کرنلا گشت۔ ”اگاں مارا گونا بکشین مادیری مرنگ اتاں“۔

کروس زندگ وڈ ڈات۔ آوتی ہورکیں کاشی نے کرا اوشتا تگ ات۔ کرنل نے گندگا
گول مردم نے پیا آوازے کش ات، کڈ کڈ الگ ات ووتی سرے پھٹا چنڈا ات۔ کرنلا مسکرو شکل
گپ جت وگشت:

”سنگت! زندگ بوگ چوارزان نہ انت“۔

کرنل ڈٹا دراتک ودمکاشت۔ اے وہدا مہلوک آرام کنگا ات، آنچو پہ دیم تر ات و
دکے وال کت۔ آوہدا آنہیا بیچ چیزے باہتا چرت نہ جت۔ دانکہ وتی جندارا ہم چوشے نہ گشت کہ منی
درداں دوا نیست۔ آدگ ودمکاں تر ان بوت دانکہ دمہرتے۔ پدا لوکا گشت۔ زالا آنہی آگہ نے
پاد برمش اشکت، آس وتی کرا وپسگ نے کوٹیا توار کت۔

”بکش چہ گپے؟“۔

”ماگڑیا لا بہا کت کناں“۔

کرنلا اوں اے باہتا جیہ اتگ ات۔ ”من دجم اوں کہ الوارو نہ چشیت نہ گلیت، ایٹی
نے واستا ترا چل پیوندت“۔ زالا گشت۔ ”ترانگے آنہیا گدوچی مشین دمانا بہا زرتگ ات“۔
الوارو ہما درزی نے نام ات کہ آگستینا آنہی دکانا درزی گری کنگ ات۔

”سہی گپے جنیں گوں“۔ کرنلا دل ڈڈکت۔

”سہی چیا؟“۔ انوں زورے برو، آنہیے دستا بدے اوگشے:

”الوارو، من اے گڑیا لاتی کرا بہا کنگ لوٹیں، آگپتا سر پد بیت“۔

کرنل کو پشل بوت۔

”ایشیا دستا کنگ و میگا ترگ ہمے وڑا انت کہ مردے حضرت عیسیٰ نے قبرے گندے

دستا بکنت بہ تریت“۔ آنہیا زہر شانی درشان کت۔ ”اگاں رافیل ایسکا لوٹنا گوں گڑیا لا بکند بیت
بزاں منی سرا سوتے پر بندیت“۔

بلے اے رندی ہم آنہیا وتی لوگبا نک نے گپ من ات۔ زالا وت گڑیا لا جہلا ایر گیتک،
ہالتا کے نے تہا پتا و کرنلا دات۔ ”چل پیو گون نہ بوت، لوگانیا نے“۔ آنہیا گشت۔ کرنلا گڑیا لا
بگلا کت و دیم پہ درزی نے دکانا شت۔ آنہیا دیست کہ آگستین نے سگت دکان نے دپا شتگ
انت۔

چہ ایشاں یکیا کرنلا راننگ نے سلاہ جت۔ ”منت وار“۔ آنہیا گشت۔ ”من اشتاپی
اوں“۔ الوارو چہ دکانا دراتک۔ دکان نے تو کا گدے چنڈے تاریے سرا تا پاتا۔ آبرزو لا گریں
بچکے ات آنہی چمانی تو کا ہر و ہدائیے زاہرات۔ آنہیا اوں کرنلا راننگ نے سلاہ جت۔ کرنلہ دلا
تا ہیرس ات۔ آنہیا سٹول زرت و سٹول نے سرادر وارگ نے چوکا تا تکہ بوت و نشت۔ آو دارا ات
کہ باریں الوارو کدی گیشیت، من آنہیا یک کرا برین و گپ جنین گوں۔ ناگتا آنہیا مار ت کہ آ
مردماں چپ و چا گرد کنگ۔

”من شمنے روزگار ابرگانہ اوں؟“۔ آنہیا جست کت۔

”اناں“ آہاں پسودات۔ چہ سے بچکاں یکے ہمانی کرا اتک و گوش نے تو کا بلوتے کت:
”آگستین نے کا گدے اتنگ“۔

کرنلا ویرا نیں دگ چار ات۔

”چی ہشتہ کنگے؟“۔

”تو کیس گپے مان نیست“۔

آنہیا چیر و اندریں ہالتا کہ ہمانیے میگا شہار دات۔ کرنلا ہالتا کہ دزگیت و پتلون نے
کیسگ کت۔ پدا آ بے تواری نشت و لنگے گر نچا جت و توار پر ماتنت۔ یک کاردار یا دلگوش ہمانیے

نیمگا کت۔ کرنا گرنچا گوں دست ے لیب دارگ بسن کت۔

”کرنل ایشیئے تو کاچی مان؟“۔ ایرنا نا جسٹ کت۔

کرنا ایرنان ے شاپینی چم نہ چار انتت۔

”ہیچ“۔ آنہیا دروگ بست۔ ”ہیرمن ے کرا گریال ے شرکنائیزگاروگا اتوں“۔

”کرنل! تو زاناں گنوک ے؟“۔ ایرنا نا آنہی دست ے گرنچ چامگی کت وگشت۔

منابد ے یے، من وتے چارین“۔

بلے کرنا گرنچ مہر داشت۔ آنہیا ہیچ نہ گشت بلے آنہی چم کلونٹ سہر انتت۔ آ

وگرسنگتاں اوں رگر بست۔

”کرنل، ایشیا بلن، چاریتے۔ ایرنان اے وڈیں از بابانی کارا بلد انتت“۔

”من مپت ہداچیا آنہیا جنجال بکنیں“۔

”چیا جنجال ہیں؟“۔ ایرنا نا زور دات۔ آنہیا گریال چست کت۔ ”ہیرمن ترادہ پیو

اوں گپت وگریال ہما وڈ بیت“۔

ایرنا نا گریال زرت ودکان ے تو کاشت۔ الواروشین ے سرانٹنگ وگد دوچکات۔

دکان ے تو کی نیمگ ے دیوال ے دیماٹنگ آٹکلیں گھارے برو بریا جنکے نٹنگ ات وگداں بٹن

جنکات۔ گٹاراسر بر بورڈے جنگ ات: ”اداسیاسی ہیر و ہال کن ات“۔ کرنل ڈٹا نٹنگ ات چار

اتے ہٹک ے نندگاناہ ے گڈگ کنگ، آنہیا وتی پاد چست کت و سٹول ے کشا جنکلیں سینا مان

اڈینت انت۔

”کرنل تراحدانجنت“۔

آہیران بوت۔ ”پرچادعا وپسپارے“۔ آنہیا جسٹ کت۔

الفانسوا وتی چم ے عینک شرکت وکرنل ے بوٹاں چارگا لگ ات۔

”تئی بوٹانی واستا چوگشگا اوں“۔ آنہیا پسودات۔ ”اے آڈالیں بوٹ تو چکجا زرتگ

انت؟“۔

”اے گپا دگد دعا وپسپارے نہ لوٹیت، اے گپ تو انچو بختیں“۔ کرنا گشت، وپدا وتی نقلی

پوست ے بوٹانی چیر پیش داشتت۔ ”اے بوٹاں گندے، ایشاں چلن سال انت بلے ایشاں وتی

زندگیا مرچی اولی رندانٹ کہ دعا ہے وارنگ“۔

”شر بوت“۔ ایرنا نا دکان ے تو کاچہ آواز دات، وہے دکا نا گریال گھٹی یے جت۔ کش

ے لوگاں چہ زالینادیوالا رامٹتے جت وجہہ کت:

”گٹاراسوچ ات! آکستین ے سال انگت پورہ نہ انت“۔

درزی ے بچکاں چہ یکیا ٹہک دات۔

”اے گریالے، گٹارے نہ انت“۔

ایرنا نا گرنچ زرت ودکانا ڈن دراتک۔

”چوشیں بلا ہیں ہرابی یے مان نیست ات“۔ آنہیا گشت۔ ”اگاں تو گشتے لوگا کا مین و

جنگ ے جاگہ ے برابر کنیں“۔

کرنا آنہیے اے ہیر نہ من ات۔

”چنچو زربد کنیں؟“۔

”پگر کن کرنل“۔ ایرنا نا آدگہ سگلتانی کرانشت وگشتے۔ ”جنوری ے ماہا کروس تئی

درستیں واماں پر کنت“۔

نوں کرنا ہما گپ ے واررس ات کہ پے آنہیا ودار ات۔

”من گوں تو سودا ہے جنگ لوٹیں“۔ آنہیا گشت۔

”چونیں سودا ہے؟“۔

”من کرو سترادیں“۔ کرنلا مردم چار اتنت وگشت۔ ”ایشیا من شمارا درستاناں دئیں

“۔

ایرینان ابکہ بوت وکرنلا چارگا لگ ات۔

”منی عمرنوں کروس میڑی نہ انت“۔ کرنل گپا ات۔ آنہیا وتی گالوارے تو کا دلجی پد ر

کت۔ ”اے گرانیں کارے۔ لہتیں روج انت منی دلا کروس مرگی انت“۔

”کرنل! اے دل تیر کہ بوگی گپے نہ انت“۔ الفانسوا گشت۔ ”ایشی اے پٹ لڈگا انت۔

ایشیئے پٹاں زاناں ہو پا گپنگ“۔

”دانکہ دیم اے ماہوش بیت“۔ ایرینانا گشت۔

درستیں گپ وتی جا گہا بلے من نوں ایشیا دارگ نہ لوٹیں“۔ کرنلا گشت۔

ایرینانا کرنل اے چمانی تو کا چار ات وگشت۔

”گپا سر پد بو، کرنل!“۔ آنہیا گڑ بست۔ ”تئی فرض انت کہ آگستین اے کروسا میڑے

روچا تو دستے وت میدانا ایری گچ“۔

کرنلا ہمے گپ اے سرادگوش گورکت۔

”من زانیں“۔ آنہیا گشت۔ ”من پمیشکہ داں انگت اے داشنگ“۔ آنہیا دمتان نجینت

انت، وجیر ات کہ اے با بتا گیشتر گپ بوت کنت۔

”جنبال ہمیش انت کہ کروس میڑا انگت دگہ دو ماہ پشت کپنگ“۔

ایرینان اسلی گپا سر پد بوت۔

”گاں جنبال ہمیش انت نہ ایشیئے واستارز انیارا ہے کشگ بیت“۔ آنہیا گشت۔

او آنہیا وتی راہ ودرگشت گوں۔ آنہی سنگتاں اے ہبر من ات۔ بیگہا کرنلا و ہدے گر نچ

دستاات ولوگا شت نہ لوگبا تک آنہی گندگا گوں براز گپت۔

”ہچ نہ بوت“۔ آنہیا حسرت کت۔

”اناں ہچی نہ بوت“۔ کرنلا پسودات۔ ”بلے نوں ہچ پریشان مبو۔ بچکاں کروس اے ورد

ووراک وتی سرا کنگ“۔

”بہ جل سنگت، من وتی چتر اترا دئیں“۔

ساباسا پترے دیوالا گوں جنگیں الماری اے دپ ہچ کت۔ تو کا چیز انجو یہ دیم ایر

اتنت: بورتاچی اے بوٹ، رکاب، لگام وٹین اے بالٹی اے تو کا بازیں چابک۔ برزی خانہا یک

جنینی وشش دانگ مردینی چتر درتنگ ات۔ کرنل اے چمانی دیما یک انجیں شہریے پرشنگ وکپنگیں

لوگ و جا گہا نی بانڈم زاہر بوت کہ آنہیے سرا آزمانی قہرے کپنگ۔

”منت وار سنگت“۔ کرنل دریگ اے دپا جہل بوت وپا دا آگ اے سہتا گشت۔ ”من

ودار کئیں دانکہ ہور بہ تمیت“۔ ساباسا الماریے دپ نہ بست۔ وت میڑے کراچا لوٹیں پکھائے دیما

شت وشت۔ پدا آنہیا چدر از اگپتانی تو کا پتا تگیں سر نچے درکت۔ بادام اے درچک ہورا میسینگ

اتنت وکرنل آہاں چارگا ات۔ اے یک بیوانکلیں دیغزے ات۔

”چرے دریگا چارے ہور دگہ رنگیا انت“۔ آنہیا گشت۔ ”گشیکاں دگہ شہر یا ہور بوگا

انت“۔

”ہور ہر جاگہ بہ بیت، ہور انت“۔ ساباسا پسودات۔ آنہیا سر نچ زرت میڑے سرا

شیشگی درپے اے تو کا ایرکت دانکہ لہڑ بہ بیت“۔ اے میٹگ اے جندگند وگسر انت“۔ آنہیا وتی

گپ دیما برت۔

کرنلا وتی کوپگ چند اتنت۔ آتران بوت وداں دپترے تو کا توک اتک:

کوٹی اے بن سبز رنگیں ٹائل جنگ ات، و میز و کرسیانی سرے پوشانی رنگ دلکش اتنت،

کوٹی نے پُشتی بہرگا واد، بیگ ملسک نے چانگ واپسی زین انچو پیدیم کپتنگ اتنت۔ ساہاس نے
چم کرنا سک اتنت۔

”اگاں تئی جاگہا من بوتنیاں تہ میتگ نے باہتا بجر چوشیں گپ نہ تنگ ات“۔ کرنا
گشت۔

آنہیا پاد، پادے سرائرکت ونشت و میزے دیما نشگیں مردا ہورت ہورتا چارگا لگ
ات۔ ساہاس سک زنڈ و پٹلیں مردے ات۔ آنہیے گوشت پچ پُٹن اتگ ات۔ چے چو پُگھانی چمانی
وڑا آگر اتگ اتنت۔

”سنگت وتارا ڈاکٹریا پشدار!“۔ ساہاسا گشت۔ ”توہا انت جنازہ نے روج نیگ نے
ملور طور نے“۔

کرنا سرچست کت

”من وش وسلامت اوں“۔

ساہاس سرنج نے لہڑ ورگ نے ودارا ات۔ ”درکتیں من وتی باہتا چو گشت بکتیں“۔ آنہیا
گلہ کت۔ ”تو نگھتے تئی معدہ پولات بیگ انت“۔ آوتی دستے پُشتے پوسٹے چارگا لگ ات۔ دستا
بازیں سیاہیں نکت پرات۔ آروس نے مندریک نے کشا آنہیا دگہ سیاہیں مندریکے دستا ات۔

”ہو، اے وتئی راست انت“۔ کرنا آنہی گپ من ات۔

ساہاسا پتزاروگ نے درنیامی دپاچہ وتی لوگبا نکت توارکت۔ پدا آنہیا کرنل نے کراوتی
وردو وراکانی زنگ جت۔ کیساگ چہ شیشکے درکت چر آئی تو کا مٹرے دانگ نے کدیں اسپتیں گولی
یے درکت و میزے سرائرکت۔

”ایشان زورگ و ہر جاگہ تزگ عذابے“۔ ساہاسا گشت۔ ”گشتے مردا وتی مرگ کیساگ

انت و تزگا انت“۔

کرنل میزے نزیکا کنزات، گولی یے دستے دلاکت و چارگ نے لگ ات۔ ساہاسا
سلاہ جت کہ ایثی نے تاما بہ چش۔

”اے کافی نے شیر کن کنگ نے واستا انت“۔ آنہیا گپ گیشیت۔ ”چو و اے شیر کن
انت بلے ایثی نے تو کا شکر مان نیست۔

”ہو راست گشتے“۔ کرنا گشت۔ آنہی دپ نے تو کا ایٹمیں شیر کنی یے نے تام است
ات۔ ”اے ہے رنگا انت چو بھکہ بے گھنٹیا کیے گھٹی نے توارے پیدا ک بکت“۔

لوگبا نکت نے کراوتارا سوچن نے جنا نینگا پد ساہاسا مگ میزاسک دانت و دست
زرتنت وتی دیم اندیم کت۔ کرنل نے سر پر بوگا نہ ات کہ آوتارا چون بکت۔ ساہاس نے لوگبا نکت
پنکھائے بٹن بندکت و پنکھا تجوری نے سرائرکت، چندے الماری نے بوگا گشت۔

”چترانی مرگا گوں نزکی و سیا دی یے است“۔ آنہیا گشت۔

کرنا آنہی گپ دلگوش نہ دات۔ آڈاک نے ہال نے گرگ نے نیتا چار بجا لوگا دراتنگ
ات و ہورا آلا چارکت کہ وتی ساہاسا باس نے دپتزا بہارت۔ آنہیا لانچانی پیرگانی توارا بھکت بلے
ہورا نکت گوارگا ات۔

”ہر کس گشیت کہ مرگ یک زالبولے“۔ ساہاس نے لوگبا نکت وتی گپ دیما برت۔ آ
زنڈیں جنینے ات۔ آچہ وتی مردا برز ترا ت۔ سر بری لفا پتتیں نشانے پراتے کہ آنہیے سرا پٹ رستگ
ات۔ گپ نے انجیں دا بے بوتلے کہ مردا گشتگ پنکھایے گیر گیر کنگا انت۔ ”بلے من نہ منیں کہ
مرگ جنی آدے“۔ آنہیا الماری دپ بست و چم کرنا سک دانت۔

”منی ہیالا مرگ انجیں جناورے آنہیا پنچہ پڑ“۔

”بلکیں!“۔ کرنا آنہی گپ من ات۔ ”برے برے وڑوڑیں و عجیب گپ بیت“۔

آنہیا پوسٹ ماسٹر نے باہتا پُرت جت کہ آنہیا مومی گد گورا ات و لانچا سر کپگی ات۔

کرنل نے وکیل کے مٹیننگا ماہے گوستگ ات۔ نون بایدا ت کہ آنہیا پوسو برس اتیں۔ ساباس نے لوگبا نکا مرگ نے بابتا بازیں گپے جت، دانکہ آنہیا زانت کہ کرنل نے دل و دین ادا نہ انت۔

”سنگت!“۔ آنہیا گشت۔ ”تو ملورے؟“۔

کرنل گیگ و گوم نشت۔

”راست گشتے، سنگت“۔ آنہیا دروگ بست۔ من پڑتیا کپنگ اتوں کہ پنچ پنج انت و

انگت کروں نے ٹٹہ نے بند و بست نہ کنگ“۔

ساباس نے لوگبا نکا ابکہ بوت۔

”کروس و ٹٹہ؟ زاناں مردے!“۔ آنہیا دپ پنچ لگوشت۔ ”اے کفریں گپ انت“۔

نون ساباس دارگی نوات وز ہراز ہر سرے چست کت و گشتے:

”دمانے وے واستاوتی دپا بندکن“۔ چاے حکما آنہیا ترس ات و ہاموش بوت۔ ”نیم

کلاک بیت تو منی سنگت نے گین کپنگ انت“۔

”اناں، اناں، اے چوشیں گپ نہ انت“۔ کرنلا ز ہر شانی درشان کت۔

ساباس نے لوگبا نکا لوگا گشت و درواز گے سک جت و بست، ساباسا و شبواں گوں

ششنگ و تریں دزمال زرت و تی پیشانی نے ہید پھک کتت۔ کرنل پادا تک و درگ نے دپا

شت۔ یک ٹانگویں کرو سے چار کشکا گران و دومی نیمگا روگا ت۔

”گڑا پکا نیا کرو سا ٹٹہ جتا نینگا ہے؟“۔

”ہو، کرنلا گشت۔“ اے کار چر دم نے پھنگا بندت بیت“۔

”اے گنوکی کارے“۔ ساباسا گشت۔ ”اے تنگی کارے نہ انت“۔

”راست گشتے۔ بلے اے گپ نے متلب الیش نہ انت کروں نے گٹا بگریں و کنس

بکنیں“۔

”تو مپتا جاہلی کٹنے“۔ ساباسا دم درگ نے نیمگا ترینت و گشت۔ آنہیا بلا ہیں آہے کش

ات۔ کرنلاوتی سنگت نے چمانی سرا سک بڑگ بوت۔

”من تنی و ہدی چونہ کپنگوں“۔ کرنلا گشت۔

”بے سریں گپ مجن“۔ ساباسا زوردات۔ ”اگاں کرو سا بہا کن نے ترا دوسری نپ

رسیت، یکے الیش کہ چرے جنالاتی جان چٹیت و دومی الیش کہ ترانہہ سد پیورسیت“۔

”نہہ سد پیسو؟“۔ کرنل نے آواز برز بوت۔

نہہ سد پیسو کرنل نے چمانی دیما زاہر بوت۔

”تنی دلا مردم پہ یک کرو سیا پنچو دولت ہرچ کتت؟“۔

”ہیال نہ انت“۔ ساباسا پوسودات۔ ”من سدک اوں“۔

آشوپ نے ہرانگ نے و اتر سینگا پد زانی اے مستریں حساب و دادات کہ کرنل نے

ذہنا تک۔ ساباس نے دپتر اچدرا گ نے و ہدا آنہیے لاپاموڈ آورت بلے اے رندی آدجم ات کہ

موسم نے سبیا من چوش نہ اوں۔ ڈانکا نہا سر بوگا پدا آتچکا پوسٹ ماسٹر نے دیماشت و اوشتات۔

”منی زلوری و اشتاپنی کا گدے آہگی بوتگ“۔ کرنلا گشت۔ ”بالی ڈا کا (ایر میلا) بلیکس

اتلگ“۔

پوسٹ ماسٹر خانہ چارنتت۔ کا گدانی سر نامہانی وانگا پدا ہمانی خانہاں ایر کتت، بلے سچے نہ

گشت۔ آنہیاوتی دست چنڈا اتنت و کرنل چار ات۔

”بایدانت اے کا گدمرچی سر بوتیں“۔ کرنلا گشت۔

پوسٹ ماسٹر اوتی کو پگ چنڈا اتنت۔

”کرنل! ایو کا مرگ انچیں چیزے کہ ائم کیت“۔

کرنل لوگا سر بوت تہ آنہیے لوگبا نکا کاشی یے گڈ و برے (مکتی) نارشت دیما دات۔

آنہیا تھمیل تھمیل ورگ وارت۔ آنہی دیم پدیمائنگلیں زالا دیست کہ کرنل تے تو کامٹ و بدلی یے اتنگ۔

”چہ گپے؟“۔ آنہیا جست کت۔

”من ہماردے با بتا چرت جگا اوں کہ آنہی کارپنشن تے کا گدانی شرنگ انت۔“

کرنلا دروگ بست۔ ”پنجاہ سال پدماٹھ من ہاکے چیرائیں بلے آبز کاروتی ریٹاری تے پشنانی ودارا ہمک جمعہ گزان بیت۔“

”اے چشومی یے تو زرتنگ۔“۔ زالا گشت۔ ”ایٹی متلب ہمیش انت کہ تو توتی قسمت تے

اوستائنگ تے۔“۔ آموش ورگات بلے دمانیا پدزانتے کہ منی مردانگت چرت جگا انت۔“

”اکاپیا ورگ بور۔“

”ہو، وشیں ورگ انت۔“۔ کرنلا گشت۔ ”گڈ و برکیا داتگ انت؟“۔

”کروسا۔“۔ زالا پسودات۔ ”بچکاں کروس تے واستا باز آورنگ ات، گیشیں ورگ مارا

شریدارے کنگ۔ زندمان ہمیشیا گشت۔“

”ہو!“۔ کرنلا آہے کش ات۔ زندمان چدرستیں ایجاداں شرتریں ایجادانت۔“

آنہیا جلدانا بستگیں کروس چار ات۔ اے رندی آنہی چماں کروس دگر رنگیا ات۔ زال

اوں کروسا چارگات۔

”مرچی نیمروچامن گونڈولٹ جنگ و تاجینگ انت۔“۔ آنہیا نام گپت۔ ”آہاں بیہریں

کلینکے گون بوتگ ٹس کنائینگ آورنگ اش۔“

”اے نوکیں بہرے نہ انت۔“۔ کرنلا گشت۔ ”ہامیتگاں، کرنل اوریلیا نو بوندیاے گو ما

انچو کنگ اش۔ مردماں کساں سالیں جنک آورنگ انت کہ پاداش بدے۔“

آچہ اے مسکر ہا باز و شنود بوت۔ کروسا آوازے کش ات۔ آنہی آواز کوئیے تو کاچو مردمی

توارے پیا اتک۔ ”برے برے منی دل جنت کہ اے کروس مردمانی پیا گپ کنگ بندات کنت۔“۔ زالا گشت۔ کرنلا پدا کروس چار ات۔

”اے زڑ و سہراں گوں تول کنگ کرزیت۔“۔ آنہیا گشت۔ آنہیا چچہ زرت و کموموش

وارت، دل تے تو کالہتیں حساب جت۔ من امیت کشتیں اے کروس تے سال تے وردو وراک تے بند و بست کنت۔“

”پہ امیت تے کشتگا لاپ پڑ نہ بیت۔“۔ زالا گشت۔

”لاپ تہ پڑ نہ بیت بلے مرد تے دل، جم بیت۔“۔ کرنلا گشت۔ ”منی سنگت ساہاس تے

گولی اوں انچوش انت۔“

ہما شپا حساب و کتاباں چوتی دلا درنگ تے جہداں کرنل شری تے سراو اب نہ کپت۔

دومی روج تے نیمروچا زالا کئی تے موش دوکاشیانی تو کا کنت و سر جہل کت ووتی، بہرے ورگا لگ

ات۔ کرنلا مار ات کہ آنہی رنج واندوہ منانگیز کنگ انت۔

”چہ گپے؟“

”ہج۔“۔ زالا پسودات۔

کرنلا زانت کہ نوں آنہی لوگبا تک تے دروگ بندگ تے باری انت۔ آنہیا راتسلا و

دل بڈی دیگ تے جہدے کت بلے آنگت ہما وڑات۔

”دگر ہاسیں گپ نیست۔“۔ آنہیا گشت۔ من پڑتیا کپنگوں کہ سازند ہا دو ماہ انت بیران

بوتگ بلے من انگت آنہیے پرسا نہ شنگوں۔“

پہیشکہ ہما شپا، آہا ہانی لوگاشت۔ کرنلا آل ریننت۔ لاؤڈ سپیکر تے سرا ساز تے توار

ات، کرنل ہما ساز تے توارا گوشداران بوت و سینمائے نیمگاشت۔ پادری انجیل وتی پتیرے دپا

شنگ ات و سینما ہارو کیں مردماں چارگات دانکہ آبرانت کہ اے بازار ادوازہ گھنٹی جگا ابیداوں،

کئے کئے فلم نے چارگا روٹ۔ ہر نیمگا رٹن تالان ات، برزیں آوازاگوں زمیل و چک و چوریانی
کوکاراں اودے چاگرد ہراب تراب کنگ ات۔ یک گوٹوئے نادارے تینگ کش ات و کرنل
ٹریسنت۔

”کروس نے ہالاں بکن کرنل۔ آنہیا ترندیں گالوار یاگشت۔

کرنلا دست چست کتنت۔

”انگت است انت۔“

سینمائے دیادیوال نے سرفلم ”شپ نے نیم نے جنک“ نے رنگ پیرنگی این جارتاکے
جنگ ات۔ جارتاک نے سرائیک جتلیاگمن گور ات، آنہی یک پادے داں بز رانا برہنگ ات۔
کرنل ہے کش و کرات ات، یک و ہدے دور گرد کا جت و حمیرا گرنات۔ آوتی لوگبا تک نے رندا
شت۔

آنہی لوگبا تک ہے بیران بوتگیں سازندہ نے لوگانا، نیکہ آوتی لوگات۔ کرنلا کیاس
کت کرنوں کرفیوئے و ہدز یک انت۔ بلے گڑیال بند ات۔ کرنلا مار ات کہ جمر و ہور میتگ نے نزیکا
سرائت، انگت و دار ات۔ آپد اپڈن نے دراہگا ساڑی ات کہ آنہی لوگبا تک لوگا سر بوت۔

آنہیا کروس و پسگ نے کوٹیا برت۔ آنہی لوگبا تکا گد بدل کتنت و آپ نے ورگا بیٹکا
شت۔ کرنلا ہے و ہدا گڑیال چابی دات ونوں آکرفیوئے ہولے و دار ات دانکہ گڑیال نے ٹائما
شرکت۔

”تو کجا بوتگ نے؟“۔ آنہیا جست کت۔

”ہمینگونز یک گورا“۔ زالا پسودات۔ آنہیا گلاس گمب نے سرائیکت۔ وتی مردے

نیمگا چکت نہ جت و و پسگ نے کوٹیا شت۔ ”کیا زاننگ کہ ہور پدا چو جلدی گوارنت“۔ کرنلا چ نہ
گشت۔ و ہدے کرفیوئے ہولا توار کت تہ کرنلا گڑیال نے ٹائم یازدہ نے سرائکت۔ گڑیال نے دپ

بست و چست کت وتی جاگہ نے سرائیکت۔ آنہیا دیست کہ منی لوگبا تک نشنگ و تیزی جنگ انت۔
”تو منی گپ نے پسوندات“۔ کرنلا گشت۔

”چی؟“

”تو کجا بوتگ نے؟“

”ہمودا نشنگ و مجلس کنگ“۔ آنہیا گشت۔ ”چنت و ہدا پد چ لوگا ڈن دراتلگوں“۔

کرنلا وتی گوانزگ درتک۔ لوگ نے دپ بست و کوٹھے توکا درمان جت۔ پدا

آنہیا چراگ بنا ایرکت و و پت۔

”من سر پدوں“۔ آنہیا گوں ملور یاگشت۔ ”مردما کہ روچ گرت دروگ نے

بندگا لاچار بیت۔“

کرنل نے لوگبا تکا دراجیں آہے کش ات۔

”من پادری اتخیل نے کراشتگوں“۔ آنہیا گشت۔ ”وتی آروس نے مندریک نے دیما

چہ آنہیا وام لوٹ اتگ۔“

”گڑا آنہیا چی گشت؟“

”پاکیں چیزانی بے و شرگناہ انت۔“

آچہ بشانگ نے توکا گپا ات۔ ”دور و چا پیسر من گڑیال نے بہاے جہد کنگ ات۔“

آنہیا گشت۔ ”بلے اے کستا دوست نہ بیت۔ مہلوک وام نے سرائیکوں کانہ والہ گڑیال بہا زورگا

انت آہانی تہہ نے نمبر در پشناک انت۔ آہانی توکا تہار یا ٹائم گندگ بیت۔ کرنلا مار ات کہ چلن

سال نے ہمارا ہداری گون و ہمک سٹی و سوری نے ہمکو پگیا، آنہیا راتوئی لوگبا تک نے زانگ و پہرگا

کمک نہ کنگ۔ آنہیا ہیال کت کہ گشتے زاناں مے شیرانی تہا پٹے کپتگ۔

”عکس نے بہا زورگا اول کس ساڑی نہ انت“۔ زالا گشت۔ ”اے عکس چہ پیسرا ہر کسی

کراست انت۔ دگر این ٹرکا اوں نہ زرت۔“

کرنل دگر ان بوت۔

”بز ان نوں ہر کس سر پدانت کہ ماگوٹنگ و لنگڑیں۔“

”مس دمبرتگ۔“ زالاگشت۔ ”مردیناں لوگ نے دیپانیئے چچ گم پر نیست۔ باز براں

من لوہیگ سنگ مان کنگ و لہڑ داگ دانکہ ہمساک مزاحت کہ باریں چنت روج انت مئے لوگا

آس روک نہ بوتگ۔“

کرنلا اے ہبر دوست نہ بوت۔

”اے و زوئی یے۔“

آنہی لوگبا تک بشا نگا در اتک و کرنلئے نپادئے کراشت۔ نوں من چاے لوگ نے گرو

دارواید گہ کاراں چدزکش اول۔“ آنہیا گشت۔ زہرا آنہی آواز لزرگا ات۔ ”مس سگ و اوپارودنیا

داریا دمبرتگ۔“

کرنل نے ٹک چنادونکاں ہشک بوت۔

”داں بیست سالہا ماڈولداریں مرگانی و دار کہ ہر رندا گچینکار یانی و ہدا آہانی قول و کرار

کنگ بیت۔“ آنہیا وتی گپ دیما برت۔ ”چہ ایشیا ماراچی رستگ؟ یک مرنگیں چکلیا ابید ماگہ گچی

دیستگ؟“

کرنل چوشیں شگان و پگان نے گوشدارگا ہیلد ارات۔

”ماوتی فرض سرجم کنگ ات۔“

”واہاں وتی فرض سرجم کت، داں بیست سالہا سیفا ماہے ہزار پیسو پکاراں گپنگ۔ زالا

پسودات۔ وتی سنگت سبابا سبچار۔ آنہیے لوگ دو طبق بیگ انت بلے انگت آنہی مال و دولتوں ایرکنگا

جاگہ نیست۔ ہما و ہدی کہ اے میتگا اتنگ ات تمارے گتکا پتا تگ و درمانے بہا کنگ۔“

”آپچارگا شکرین کشگا انت۔“ کرنلاگشت۔

”اوتراگون کشگا انت۔“ زالاگشت۔ اینچو و ہدا تو بزانتیں کہ ہشکلیں شان و مڑا ہا تو سیر

لاپ نہ بے۔“

گرنڈے تو ارا آہانی گپ گڈ ات۔ دگ نے سراوے سنگ نے تو ارا گوں گروک نے شہم

لوگ نے تہا پرت۔ تہت نے چیرا انچو گوست گشے سنگ بوست بوستا کپگا بہ بنت۔ کرنل نے

لوگبا تک تیزیانی زورگا بشا نگ نے نیمگا سست۔

کرنلا چکند ات۔

”وتی دپے واگاں نہ دارے، گوں تو انچو بیت۔“ آنہیا گشت۔ ”من مدام گشتگ کہ

واجہدا گوں من گون انت۔“

بلے گواچنی آسک کہت وارمانی ات۔ دمانیا پد آنہیا چراگ کشت وانچیں تہار و نکلیا جیوگا

لگ ات کہ آتہاری دم پے سہت گروک نے شہما گارکت۔ آما کوندوئے ترانگا کپت۔ کرنلا نیر لاندیا

بوتگیں قول و کرارانی سبزگ نے ودارادہ سال گوازیٹنگ ات۔ بکروچے دیغے و ہدا آوا بیٹنگ ات

دیستے کہ یک زردیں ریل گاڑی یے دنزا بار انت میتگا پیدا ک انت۔ ریل گاڑی نے توکا، ڈٹا

دانکہ سرامردین و جنین و چک سوارا ت و دولت اوں لڈا تگ ات۔ اے موزانی فصل نے گنوکی ات۔

شپ و روچے نے توکا اے درامداں سرجمیں میتگ نے رنگ بدل کت۔ ”من چہ ادا دراگ و روگا

اوں۔“ کرنلا ہما و ہدی گشتگ ات۔ ”چہ موزانی بوہامنی لاپ نے توک چکگا انت۔“ اوا آنہیا

واتر روکیں ریل نے سرا 27 جون 1906 چارشمبے روج نے 2:18 منفا، ما کوندو نامی رکت

کت۔ اے ہبرے سر پد بوگا آنہیا پنجاہ سال لگ ات کہ نیر لاندیا ہا دستانی چست کنگ نے و ہدا بگر

داں انوں آیک ساہتے پے آرا میں دل نہشتگ۔

کرنلا چم چچ کتت۔

”نوں اے درگتا زیادہیں پڑت جنگ نہ لوئیت“۔ آنہیا گشت۔

”جی بے باہتا؟“۔

”کروس بے باہتا“۔ کرنلا گشت۔ باندا من ایشیا سا باس بے کرانہہ سد پھیا ہا کہیں۔

گوئیں دلوتانی پریات، سا باس بے پریاتوں ہوار بوتنت و دپتر بے دریکا تو کا پیدا ک اتنت۔ اگاں دگہ دہ منفا سا باس نیاتک منی چند روت، کرنلا دوکلاک بے وودار اپدوتی چند بے گوما قول کت۔ بلے آنہیا انگت دگہ پست منفا ودار کت۔ آپادا گہ وروگا ات کہ سا باس وتی سنگتانی ٹولی آگوں اتک و سر بوت۔ آنہیا کرنل نہ چار ات و باز رندا آنہی دیا گوست۔

”منی ودار بے سنگت؟“۔

”ہو سنگت“۔ کرنلا گشت۔ ”اگاں تو دزگٹ بے تن من دگہ برے کائیں“۔

چہ دروازگ بے پٹنا سا باسا آنہی گپ نہ اشکت۔

”من انوں کائیں“۔ سا باسا گشت۔

نیمروچ بے گرم پٹس گئیں گرمے ات۔ دگ بے رژنا چہ دپتر ترپگا ات۔ گیشیں گرم بے سببا کرنلا و تسراوت چم نکنتت، ویکپارگی وتی لوگبا تک بے باہتا و اب گندگا لگ ات۔ سا باس بے لوگبا تک بے تواری اتک و دپتر اپترت۔

”پادمیا، سنگت!“۔ آنہیا گشت۔ ”من دریک بے پردہانی جہل کنگا اتلگوں۔ دپتر چو

دوڑہ بے وڈا دپ جنگا ات“۔

کرنلا آنا دلگوشی چار ات۔ پردہانی جہل کنگا پد کوئی تہار بوت۔ تہار یا سا باس بے

لوگبا تک گپا لگ ات۔

”تو ہر و ہدا و اب گندے؟“۔

”برے برے“۔ کرنل وتی اُبینگ بوگ بے سرا کو پھل بوت و پھو ہے دات۔ ”من

گیشتر بے یکیں و اب گندیں کہ من موکو بے کد امیا کپگا اوں“۔

”من ہر شپ تر سنا کیں و اب گندیں“۔ سا باس بے لوگبا نکا گشت۔ ”نوں منی دلا ہے

ہیر شنگ کہ ہر کجام وڈ بیت مردم و اب آو کیں مردمانی باہتا بزانت کہ چونین انت“۔

آنہیا پنکھا چا لوکت۔ ”ہما پونگا و اب امن یک جنیا دے دیست کہ منی سرونا و شتا تک

ات۔ آنہیا گشت۔ ”من جست کت کہ تو کئے و چونین بے بے۔ آنہیا گشت، من ہما زال اوں کہ

دوازہ سال پیسر بے کوئی بے تو کا بیران بوگوں“۔

”بلے اے لوگا و دو سال انت کہ بستگ“۔ کرنلا گشت۔

”ہو راست انت“۔ سا باس بے لوگبا نکا پھو دات۔ ”چرے گپا زانگ بیت کہ مردگ

اوں ہساب کتا بار دورنت“۔

پنکھائے ہیو ہیو اگشے کوئی گیشتر تہار کنگ ات۔ سا باس بے لوگبا نکا نوں و ابانی کہہ

یلہ دات و آواگون بے جیڑہ بے سرا وتی بیال و لیکہانی درشان کنگا لگ ات۔ زال بے سرو نہیں

گپ و چند بے و اپنگلیا کرنل بیزاری کنگ ات۔ آہے ودار ات کہ ایشی بے گپ سرجم بہ بیت

دانکہ رکستے بکنائ، ہے دمانا سا باس گوں وتی (فورمین) ٹنڈیلا دپتر اپترت۔

”من چار رندا تئی سوپ گرم کنگ انت“۔ آنہی لوگبا نکا گشت۔

”منی بار بیا دہ رندا گرمے یکن“۔ سا باسا گشت۔ ”بلے انوں منی سرا بہ کپ“۔

سا باسا تجوری بے دپ پیچ کت و ٹنڈیلا رابنڈلے زروکا گدے بے سرا بٹنگلیں سرو

سوجانی لڑے دستا دات۔ ٹنڈیلا زرا نی ہساب کنگ بے و استا دریک بے دپ بے پردہ لیٹیت۔

سا باسا دیست کہ کرنل دپتر بے پٹشی میگا شنگ، بلے بچے نہ گشت۔ آگوں ٹنڈیلا گپا ات۔ ہما دمانا

کہ سا باس و ٹنڈیل دپتر ادرا بگی اتنت، کرنل پادا اتک و اوشتات۔

”سنگت من کجام رنگا تئی ہڈ متا بکناں؟“

کرنلا دیست کہ ٹنڈیل منا چارگا انت۔

”ہچ مکن سنگت“۔ آنہیا گشت۔ ”منا گوں تو گپے است“۔

”ہرج گپے کنگی انت، گشاد گشاد بکنے“۔ سا با سا گشت۔ ”منا سرے کچینگا وار نہ

ریت“۔

آنہیا دروازگے دستگ داشت و یکدمانے و استا اوشتات۔ کرنلا مرات کہ اے

آنہی زندے ہچ دراج ترس سیکنڈ انت۔ آنہیا دنتان نجیت انت۔

”کروسے با بتا“۔ آنہیا سک سک کت۔

تتا و ہدی سا با سا دروازگے ہچ کنگ ات۔ ”کروسے با بتا“۔ آنہیا اول ہے گپ

جت، ہچکند ات و ٹنڈیل ہال نے نیمگا تیلانک دات۔ ”ادا آ زمان سستگ و کپگی انت و منی سنگتا

کروسے گم انت“۔ پدادیے گوں کرنلا کت و گشتے:

”شرانت سنگت، من انوں پدا کائیں“۔

کرنل پتڑے تو کا بت بوت و اوشتات دانکہ آنہیا دوئیں مردمانی پاد برمش ہال نے

دومی گنڈا اشکت انت و تئی جاگہ نے سرانہ سرات۔ پدا برمش گار بوت گڑا آ پتڑا دراتک و میگ

نے ترونا با لگ ات۔ نیمروچ ات و بازارے مردم گیشتر لوگاں و پنگ انت۔ درزی نے دکا ناکس

نیست ات۔ ڈاکڑے پتڑا بندات۔ شامی نے دکانے دپا تہنگانی سرا ایریں مالانی چار و گدارا

کس نیست ات۔ کور پولات نے ٹینے رنگات۔ یک کرنل یا مردے ڈمسانی سرا تچک ات،

ہیٹ کلا ہے دیما پر داتگ اتے۔ کرنلا چار ات تہیں شہرا بس تہنا من تڑگا اوں۔ آوتی لوگ نے نیمگا

رہادگ بوت۔

آنہی لوگبا ناکا سہارگ در کنگ ات و ہمانہی و دارات۔

”اے درست من ہے امیتا و ام زرتگ انت کہ باندا شمسے زراں دئیں“۔ آنہیا بہر تچک

کت و گشت۔

سہارگ نے سرا کرنلا و تئی ہے گوسگیں سے ایں کلا کانی کسہ آورتنت۔ آنہیا بے تاہیری

نے گوماگپ گوشداشت انت۔

”تئی مشکل ہمیش انت کہ تئی تو کا کردنا میں چیزے جند نہ گواہیت“۔ آنہی اوپارا

جواب دات و گشتے۔ ”تو انچوگپ جن نے گشے زاناں پنڈگ لوٹ نے باید تو اودا دل بند مک کتین و

بھتین نے، اومے سنگت یک کرنل یا برتین و تچکا بگشتین کہ سنگت من پسلسہ کنگ کہ کرو ساتی کرا بہا

کنیں“۔

”تئی دلا زندگی پگ نے وڑا سک انت“۔ کرنلا گشت۔

زال نے وڑا زانگ بوت کہ آنہی تب تر ندانت۔ سہبا مہلہ آنہیا لوگ رپنگ و ساپ

کنگ ات و وتارا عجیبیں وڑ و ڈولیا کنگ اتے۔ آنہیا کرنل نے کوہنیں بوٹ پادا انت، سرینا کمر پئے

بتگ اتے، وگدے چنڈے سرا اتے، گدے دوئیں لمب گوشانی سر برا لگ داتگ و بتگ

انت۔ ”تئی تو کا بے وشرے ہچ ہچ نیست“۔ آنہیا گشت۔ چیزے نے بہا زورگ نے و ہدا مردم

نے شکل و سورت ہما وڑا کہ بیت، بایدا انت بہا کنگ نے و ہدا اول ہما وڑا بہ بیت“۔

آنہی اے نوک و اجین وڑ و دابا کرنل نے دل و ش بوت۔

”تو وتارا مدام ہے وڑا مکن“، کرنلا مسکرا کت و آنہی گپ گڈا ات۔ ”تو گو یکرا اٹس نے

ڈیبانی سرا لگ اتگیں عکس نے وڑا نے“۔

آنہیا سرا بستلیں گد دور کت و چکل دات۔

”من سنگینی نے سرا گیا اوں“۔ آنہیا گشت۔ ”من انوں کرو سا سا باس نے کرا بریں و تو

ہر شرطے بندے، بہ بند، نیم کلاک نے تو کا نہ سد پیوزورین و کائیں“۔

”تئی ہوش شنگ“۔ کرنا گشت۔ ”تو چرٹو نا کروں زے زرائی سرا شرط بند گائے گوں“۔
 مزنیں ادا اودا ایسا پد کرنا، آ، سا باس زے لوگ زے روگا کھینت۔ زالا سپہے نیل، دیم زے
 آو کیس سے سالانی ہرج و درج زے حساب و کتابا گوازیٹنگ ات۔ آنہیا لوگ زے زلوری چیزانی
 لڑے جوڑ کتنگ ات۔ لڑے توکا آ کرئل زے واستا نوکیں جوڑ ہے بوٹ زے مان کنگا بے یال نہ
 ات۔ وپسگ زے کوٹیا آدینک زے درجنگ زے جاگہ اول آنہیا گیشینگ ات۔ وتی برنامہ زے
 ادارکی بے سویا آپشومان و ملور بوت۔

دمانے زے واستا آشت و وپت۔ و ہدے پادانک تہ کرنل پیروگا ہانگنگ ات۔

”نوں توچی کنگا زے؟“۔ آنہیا جست کت

”چرت جنگا اول“۔ کرنا پسودات۔

”نوں ہبر ہلاس انت، جیڑہ گیش اتنگ۔ مادگہ پنجاہ سالاکروس زے زراں گرگ زے
 ایبتاکش ات کنیں“۔

بلے راستیا کرنا ہا بیگا ہا کروں زے بہانگ زے پسلسہ کنگ ات۔ آسا باس زے ترانگا
 کپت، کہ آ ایوگا دپترا پنکھائے دیما شنگ و وتی مدامی سوچین زے جنائینگ زے تیار یا بیت۔ آنہے پسو
 تیار ات۔

”کروسا برگوں“۔ دراہگ زے و ہدا کرئل، لوگبا نکا سو جدات۔ سا باس ایٹیا دیم پدیم

بگند بیت سک دوستے بیت“۔

کرنا کروں زے بگلا کنگ و روگ نہ من ات۔ آپہ دلپروشی و دلکرانی دروازگ زے دپا
 شت گوں۔

”اگاں دپترا لشکرے مردم نندوک بیت بلے تو چکر کن“۔ آنہیا گشت۔ ”تو سا باسا دستا

بگرو تئا و ہدا ایلمہ مدے داکہ نہہ سد پیسوتی دستا مدنت“۔

”آدلا گشیت ما آنہی پنگ زے رندا ایں“۔

کرئل زے لوگبا نکا اے گپ گوش نہ داشت۔

”اے گیا شربزان کہ تو کروں زے مالک زے“۔ آنہیا گشت۔ ”و آنہی سرا نیکی یے

کنگائے“۔

”شرانت“۔

سا باس و ڈاکٹر و پسگ زے کوٹیا انتت۔ ”شریں و ہدیا اتنگ زے“۔ آنہیے لوگبا نکا کرنا را

گشت۔ ”ڈاکٹر آنہیا را سے چار روچ زے سفر زے واستا تیار کنگ انت۔ اگاں انوں سا باس دستا در

اتک تہ پنچشمہا و اتر کیت“۔

کرئل دو ہوگیں و اکاں گوں دیم پدیم ات: کروس بہائے اراد ہا ایبید آجیر گات کہ شرترا

ات کہ من کلا کاپا پدیا تلمیوں و آدپ مہ کپتیں۔

”من و دار کنیں“۔ آنہیا گشت۔

بلے سا باس زے لوگبا نکا گرت بست۔ آنہیا، آ زرت و و پسگ زے کوٹیا برت اودا سا باسا

گنجی پراکے گورا ات تہت زے سرا شنگ ات و بے کیفیں چہ ڈاکٹر زے دیما سک دانگ

انتت۔ ڈاکٹر اس باس زے پیشاپ زرتنت و شیشگی نلی یے زے توکا لہڑ دات و بوہ چتنت پدا ہو کنگ

زے ہسا باس سر سربنت۔ کرئل اے کارانی ہلاسی زے و دارا ات۔

”اے تیرے جنگ لوٹیت“۔ ڈاکٹر اکرئل زے نیمگا چارات و گشت۔ ”شکرین زے

مرض ہزگاریں مردمانی کشگا دیر جنت“۔

”تئی ہے انسولین زے ملعونیں سوچناں مزنیں جہدے کنگ“۔ سا باسا گشت و دست بُنا

جنت و کچے جست بوت۔ ”بلے من چوارزانا شمنے سرا نہ کہیں“۔ پدا آنہیا کرنا را گشت:

”تو کا بیا سنگت۔ نیمرو چامن تئی چارگا ڈتا دراکوں بلے تو و تے تئی کلاہ اول گندگ نہ بوت“۔

”من گلاہے چند سرائے کنیں دانکہ ہر کس پہ دیمے دیماؤورکنگ مہ لوہیت۔“

ساباس گدانی گورا کنگا لگ ات۔ ڈاکٹر اہون والہ شینگ نے ملی وتی کوٹے کیسگا کت۔ پداوتی بگل جولے چیز دو بند اتنت۔ کرنا گمان کت کہ نوں ڈاکٹر روگی انت۔

”ڈاکٹر! من تئی جاگہا بہ ہیں تہ وتی سنگتا لکھ پیسوں پلے دیم دین۔“ کرنا گشت۔

انچوزے پیکارگی بروت تہ ساباس نے گم وگرتی کتر بنت۔

”من پیرا یک کروڑ پیسوں پلے دیم دیگے گپ جنگ۔“ ڈاکٹر انام گپت۔

واری شکرینے شتریں علاج انت۔

”سوچ دیگے منتوار۔“ ساباس وتی بلا ہیں لاپ بورتاچی نے تنکیں پتلونے توکا

جاگہ دیگے کوششت کت وگشت۔ ”بلے ترا مزنی نے عذابا چہ رکینگے ہاترا، من ایٹیا قبول

کت نہ کنیں۔“ ڈاکٹر اوتی پوستی بگل جولے درپشنا کیں گیلے سراتی شکل دیست۔ ڈاکٹر اچو

پیداور نہ کت کہ من اشتاپی اوں، آنہیا دیوالے دیمے گڑیال چارات۔ ساباسا بوٹانی پاداکنگ

نے وہدا کرنلے نیمگا چکت ترینت:

”سنگت باریں باگلوچون بوت؟“

کرنا اندازہ جت کہ ڈاکٹر اوں منی پوسے ودار انت۔ آنہیا دنٹان نجینت انت:

”ہچ نہ بوت، سنگت۔“ آنہیا وشکوگشت۔ ”من تئی کرا ایشینے سوداے جگا اتلگوس۔“

ساباسا بوٹ پاداکنگ اتنت۔ آنہیا پہنا دلکشی پوسودات۔ ”شرانت، سنگت، سکیں شریں

گپے۔“

”منی عمرنوں وتارا چوشیں گچلاں دور دیگی عمرے نہ انت۔“ کرنا ڈاکٹر چارات کہ آ

ابکہ واما نگ انت پیمشکا وتی گپے گیشینگے جہدے کت۔ ”من اگاں پیست سال کتر

بوتیوں انگت دردے پدوات۔“

”کرنل تئی عمر دائم پیست سال کتر بیت۔“ ڈاکٹر اپسودات۔

کرنا وتارا گوم وگیگ کت۔ آگوں ساباسا انگت دگہ لہتیں گپا دلمانگ ات، بلے بچے

نگشت۔ آنہیا وتی چین والہ پوستی جیکٹ گورا کت وڈن نے دراہگا ساڑی بوت۔

”اگاں تو گشنے تہ دیمے پھنگا ماے باہتا گپ جنیں۔“ کرنا گشت۔

”ہو من اوں انچو گشگا دلمانگ اتوں۔“ ساباسا گشت۔ ”یک گرا کے منی چمے چیرا

انت آ کرو سا چار سد پیسوا زوریت بلے دانکہ دو شمہا صبر کن۔“

”چنچو پیسوں؟“ ڈاکٹر اجست کت۔

”چار سد۔“

”من اشنگ ات کہ کروں نے قیمت گیشتر انت۔“ ڈاکٹر اگشت۔

”توت نہہ سد پیسوں نام گینگ ات۔“ ڈاکٹر نے ابکہ بوگا چہ کرنا دلہڈی رس ات و

گشتے۔ ”اے تجھیں ہندے شتریں کروں انت۔“

ساباسا ڈاکٹر اپسودات۔

”دگہ وہدے بوتیں ملکیں ہزار پیسوںے آورنگ ات۔“ آنہیا گپے توکا گیشی کت۔

بلے چوشین گراں بہائیں کرو سا کس نہ میٹر بنیت۔ دائم مردم نے دل جنت کہ میٹر اپد زندگ و سلامتا

پشت نہ کپیت۔ پدا آنہیا پوزور دلپرو شیں داہیا کرنلے نیمگا دیم ترینت۔

”سنگت، من ترا ہے گپانی گشگا دلمانگ بوٹوں۔“

کرنا سرسرینت ہو کت۔

”شرانت۔“ آنہیا گشت۔

آساباس نے پھٹا گون بوت و بالاشت گوں۔ ڈاکٹر دیوانجا ہاشت و ساباس نے لوگبانکا

گوں مجلس کت۔ چر آنہیا ہما چاڑانی باہتا جست و پرسات کہ یک اناگت مردم نے سرا کاہنت و

مردم آہانی با بتاوت نزانٹ کہ اے جی انت۔ کرنل دپتر انشت و آنپے ودارکت۔ سا با سا تجوری ے
دپ پچ کت وتی درستی کیسگ چہ زرا پُر کنت و چارنوٹ کرنل ے ہمگا شہاروات۔
”بزور سنگت، اے شست پیبوانت“۔ آنہیا گشت۔ ”وہدے کروں بہا بیت گڑا ہساب
کتا ب کناں“۔

کرنل ڈاکٹر ے ہمراہ بوت گورے لمب ے دکا نانی کشا گوست انت، نیمروچ ے وہد
ات موسم وش ات ودکان پچ انتنت۔ شکر کا ٹڈیلا لوڈیں لانچے کورے آپ ے ایری پچا گران و سبک
سبکا روگا ات۔ کرنا چارات ڈاکٹر بلا ہیں پڑتیا کپنگ۔

”ڈاکٹر وتی ہالاں بدے تو چون ے؟ کرنا جسست کت۔

ڈاکٹر وتی کو پگ چند انتنت۔

”ہما وڑ کہ پیسرا بوتگوں“۔ آنہیا گشت۔ ”منی دلا منا اول و تارا ڈاکٹریا پشد ارگ

لوئیت“۔

”ایپے سوب گُو ہر انت“۔ کرنا گشت۔ ”اے وروک ے پیما منا اول چہ تہا ورا ن

انت“۔

ڈاکٹر انچو پے دیم کرنل چارات۔ پدا آنہیا دکا ناں نشنگیں شامی آنی گوما یک پے یکا دعا و

سلام کت۔ ڈاکٹر ے دپتر ے دپا کرنا کروں ے بہاے با بتا وتی ہیال ولیکہ درشان کنتنت۔

”منی کرا دکہ راہ و درنہ بوتگ“۔ کرنا گپ ڈٹا کت۔ ”اے دلوت ے وراک مردمی

گوشت انت“۔

”ہما یکیں جنا ورا کہ مردمی گوشت انت، آسا باس انت“۔ ڈاکٹر انشت۔ ”من

زانیں کہ آکرو سا دگر ے کرانہہ سدا بہا کنت“۔

”توا انچو گشے؟“۔

”من سدک اول“۔ ڈاکٹر انشت۔ ”اے انچیں نپ مندریں سودا ہے انچو کہ آنپے و میسر
ے نیما وتن دوتی ے نامی این منگ نامہ بوتگ“۔

”کرنا ڈاکٹر ے گپ نہ من ات۔“ بلے منی سنگتا وتی ساہ ے ٹر سا اے منگ نامہ کنگ

ات“۔ کرنا گشت۔ ”ہے وڑا آمیتگانشت بوتگ“۔

”اوہے وڑا وتی ہما سنگتا نی جائیدادے ہم نیم قیمتا زرت کنگ انت کہ میسر آہانا چہ ادا در

کنگ ات“۔ ڈاکٹر اپسودات۔ آنہیا دروازگ ٹگت ات، چیا کہ کلیت آنپے کیسگ نہ انتنت۔ بلے آ

کرنل ے بے اعتباری ے دیمپان بوت۔

”چو بے اگل مبو“۔ آنہیا گشت۔ سا با سا زرچہ وتی سا ہا دوست ترانت“۔

آشپا کرنل ے لوگبا نک سودا نیبا بازار اشت۔ دانکہ شامیانی دکا نانی کرا، آ اول شت گول

، اوڈاکٹر ے نوکیں گپانی سراجیڑ ات و پگرے کت۔

”بچکاں در گنج او ہال بدے کہ کروں بہا کنگ“۔ آنہیا کرنا را گشت۔ ”مپتا آہانی

دلما نگ کنگا چہ فاندہ؟“۔

”کروں تنا و ہدی بہانہ بیت دانکہ منی سنگت سا باس وا تر منیت“۔ کرنا پسودات۔

آنہیا دیست کہ الوارو بلیر ڈہالا رولیت لیبا انت۔ آشپا بلیر ڈہال چہ گرما دپ بنگا ات۔

ریڈو ے ترندیں توارے جکسگ گرم گشے گیشتر ات۔ کرنا یک مزنیں میز پوشے ے سرانگ

جنگیں، او میزے سر ایریں ڈبی ے سراروکیں چراگ ے رژنا نیادرپشوکیں نمبر چاراتنت و وتی دل

وش کت۔ الوارو دم پے ساہت 23 نمبر ے سرارز ہنگ و برانینگا ات۔ آنہی کو پگ ے سراچہ کرنا

لیب چارات گول، کرنا چارات کتتی و ہدی نہہ رنداں 11 ے نمبر چار برازا ہر بوتگ۔

”یازدہ ے سرا بہ بند“۔ کرنا الوارو ے گوشا ہلوت کت۔ ”ہے دم پے ساہت پیدا ک

انت۔“

الوارو امیز ہورت ہورتا چارات۔ دیمے رندا آنہی زرنہ بست۔ آنہیا وتی پتلون نے
کیسگا کموزر، وگا گدے چنڈے درکت۔ آنہیا چہ میزے چیرا کا گد کرنل نے دستادات۔

”آگستینا دیمدا تک۔“ آنہیا گشت۔

کرنلا چیریں کا گد پتلون نے کیسگا کت۔ الوارو 11 نے نمبرے سرامز میں زرے بست۔
”کموزر بہ بند۔“ کرنلا گشت۔

”چہ بھروسہ بلکیں تئی گپ راست بوت۔“ الوارو اپسودات۔ اگس چہ رنگی این کا شیا تگ
بندات کتگ ات بلے کشاوشتا تگیں لہتیں جو اولہاں ایدگہ نمبرانی سرا بستگیں زر زرت 11 نے سرا
بست انت۔ کرنلا مارات کہ آلا چار انت۔ اولی رندات کہ آنہیا جو ائے کشش، سدا کاری و ہرابی نے
مارشت بوت۔

اے رندی 5 نمبر دراتک۔

”منا پسوز انت۔“ کرنل پشلی و جرم نے مارشتا چہ بے وت بوت و الوارو ارگشتے۔ آنہیے
چم دارے ہما در پاسک انت کہ آنہیے سرا الوارو نے بستگیں زر میزے سرا چست کنگ بوگا انت۔“
ہما کارا کہ منا کار نیست، آنہیے تو کا وتی پادمان کنگ نہ لوٹ اتک ات۔“

الوارو کرنل نہ چارات و چکلند ات۔

”پرواہ نیست کرنل۔ ہرچی روا انت۔“

مابوے ساز جنان جنان، انا گتا کہ نہ بے تو ار بوتنت۔ لبیباں دست برزا چست کتنت
وشنگ و شاتگ بوتنت۔ کرنلا وتی پشٹی نیمگا چہ تپنگ نے پُر کنگ نے بدیں تو ار اشکت۔ آنہیا گمان
بوت کہ من پولیس نے چھا پہا گون کپنگ اوں، او آنہی کیسگا چیریں ہالتا کے مان انت۔ آنہیا وتی
دست چست نہ کتنت و کو دیم ترینت نہ آنہیا زندگی نے تو کا اولی رنداں ہما مردم چہ سک نزیکا

دیسٹ کہ آنہیے چلے تیر جنگ ات۔ آمر د کرنل نے دیم پدیم اوشتا تگ ات و تپنگ نے دپے کرنل نے
لاپ نے نیمگا ات۔ آپکت و زندیں مردے ات۔ رنگ و دانگا ہندوستانی مردمانی وڑا اسپت کو چلے
ات۔ دم کشگ نے و ہدا آنہیے گیٹاں گونڈوی بوہ کت۔ کرنلا دنٹان نجینت انت و وتی لککانی سرانزم
نرما تپنگ نے دیم ترینت۔

”پہل کن۔“ آنہیا گشت۔

شچرے بچمانی وڑیں دو کسان و گردیں چم آنہیے دیمزا ہرات۔ یکدمانے نے واستا
آنہیا گمان کت کہ گشتے اے چم آنہیا پلنگا انت، پدا مانا لتارگ و ہضم کنگا پدوٹا درے کتگ۔
”توروے برو، کرنل!“

اے ہبرے کشگا کہ اے دسمبرے ماہ انت، آنہیا دریک نے پچ کنگ نے زلورت نہ
ات۔ و ہدے آباورچی خانہ بانگوے ارز بندے نیوگاں کت کنگا ات تہ اے ہبر آنہیا وتی ہڈانی تو کا
مارت۔ آنہیا دروازگ پچ کت و پھوگاہ نے نیمگا چمٹا نکا اے ہبرے گواہی دات۔ اے ہیران
کنوکیں پیوگاہ ہے ات اودا در چک و کاہ است ات و کوکاہ نے غسل خانہ ہے ہم است ات کہ انچو گنگا
اتلگ گشتے زمین نے سرانہ انت، کے چست انت۔

زال داں نہہ۔ بجانپادے سرا تچک ات۔ دانکہ آباورچی خانہ اتک تنا و ہدی کرنلا لوگ
رُپنگ و سپا کتگ ات و بانگوے چپ و چا گردا نشنگلیں گونڈواں گوں مجلسا ات۔ زال مان تر ات و
چلدا ناشت۔

”راہ نے سرا ڈور بیات۔“ آنہیا کو کار کت و کروں زہرا زہرا چارات۔ ”زنانیں باریں
کدی اے شوٹ چہ مئے سرا کپیت۔“

کرنلا کروں نے کرا چہ وتی لوگبا تک نے تب دیست۔ چہ کروسا دگرانی مپتیں دگرانی

یے ات۔ آجروگ ے واستا تیرات۔ آنپے گردن وکھو و شوئز چکلیں بانزل۔۔۔۔ ہرات ے وڑا گرگ
گڑگیں تاج۔۔ اے برز بالا دیں کرو سے ات۔

”دریگا چڈن بچار، وکروسا شوش“۔ گوسنڈوانی روگا پد کرنا گشت۔ ”انچیں سپے کہ مردم
ے دل فوٹوئے کھٹانیزگامان بیت“۔

آنہیا دریگا ڈن سرکش ات بلے چہرہ آنہی دیماچ جذبہ زاہر نہ بوت۔ ”منی دل گشیت
گلاب بہ کش“۔ چلدان ے نیمگا و اتری ے وہا آنہیا گشت۔ کرنا ریش ساہگ ے واستا
آدینک دیوال ے دیما درتک۔

”دل کہ گلاب کشگ لوٹیت، بہ کش“۔ کرنا پسودات۔

آوتی سُر و پُراں آدینک ے سُرگ ے ہسابانگ ے کوشیتات۔

”بلے سوراں ورنٹ“۔ لوگبانگ گشت۔

”اے چدو شرتریں گپے“۔ کرنا گشت۔ گلاب وروکیں سوراں گوشت گیشتر تا مدار

بنت۔

آنہیا آدینک ے توکا چہوتی لوگبانگ چارٹ و مارٹ کہ آنپے وگرا نی و بے کراری
انگت برجاہ انت۔ آس ے رژنا آنہی دیم آس ے رنگات۔ آدینک ے توکا و تارانہ چار اتے،
چہ لوگبانگ سک دانتت، اومدامی وڑا دزموش ے سراریشے ساتنت۔ زال دراجیں بے تواری ے
وہا پڑتیا کپتگ ات۔

”بلے من گلاب نہ کشیں“۔ آنہیا گشت۔

”شرانت“۔ کرنا پسودات۔ ”نہ کش ے مہ کش“۔

کر نئے طبیعت و ش ات۔ دسمبر ے آہگ ے سبیا آنپے روتانی تہا رتگیں کاہ و بونگ
مرنگ اتنت۔ سہب ے سرا آنہیا نوکیں بوٹ پادا کنتت بلے پادے نہشت انت۔ باز براں

پادا کنتت یے بلے بے سوب بوت تہ آنہیا چار ات ایشاں فاندہ نیست۔ آنہیا وتی نعتی پوستی بوٹ
پادا کنتت۔ آنہی لوگبانگ اے ہہر مار ات۔

”نوکیں بوٹاں پادانہ کنتے تہ بجر نہ شلنت“۔ آنہیا گشت۔

”اے ونا دراہے ے بوٹ انت“۔ کرنا زہر شانی درشان کت۔ ”بایدانت مردم انچیں

بوٹ بہا لیکن انت کہ آماہ ماہے پادا کنگ انت“۔

ہما دیغرا کا گدے آہگ ے ودارا آے تاہیر بوت وڈتا دراتک۔ لانچانی آہگ ے

وہدنت، آسا باس ے دچرانتت و آنہی آہگ ے وداریک بوت۔ آہال اش دات کہ سا باس

دو شمہا پیسر نیٹ۔ اے انا گتیں ہالا ابید آنہیا انگت صبر کت۔ ”زوت کیت یادیراں کیت بلے آخر

آہگا و کیت“۔ آنہیا وتی دلاگشت او بدن ے نیمگا رہادگ بوت؛ اے یک ابکہ کنوکیں دمانے

ات، کہ آنہی ہوش و سار برجم او برابر ات۔

”بایدانت دسمبر ے ماہ سچہیں سال است بہ بیت“۔ آموئی شامی ے دکا نانشنگ ات و

دسراوت ہہرے کت۔ ”مرد ماگمان بیت گشے آچہ کا نچا جوڑ بوتگ“۔

موئی ہاے ہیالاروتی بے یال کتگیں عربیا ترینگ ے واستا کموزور جت۔ آنہی جان

ے پوست برابریں پوستے ات۔ آیک و ش تہیں رودراتکی مردے ات، آنپے سُر و پُراںچوش اتنت

چوشکہ یک ہڈا تگیں مردے ے سُر و پُرا بہ بنت۔ بلکیں انچوگمان بوتگ کہ گشے آنوں چہا پادر کنگ

بوتگ۔

”پیشا انچو بوتگ“۔ آنہیا گشت۔ ”اگاں انگت انچو ہوتیں گڑا منی عمر 897 سال بوتگ

ات، اوتی عمر باریں چینچو بوتگ ات؟“۔

”75 سال“۔ کرنا گشت۔ آنپے چم پوٹماسٹرے شوہا زاتچگا اتنت۔ ہما دمانا آنہیا سرکس

ے آہگ ے گمان بوت۔ آنہیا ڈاک والہ لانچ ے سربر ابازیں رنگ پہ رنگی چیزانی نیاما سرکس ے

ماندا تگیں گداں پچاہ آورت۔ ایڈگہ لانیچانی تو کاسر پھسرا یں ڈبانی تو کاجنگلی رستزانی شوہازگ
ئے جہداں، پوٹھما سٹر دمانے آنہی چماں اندر بوت۔ آنہیا رستزہم نہ دیست انت۔

”اے سر کسے“۔ آنہیا نام گپت۔ ”دہ سال ئے تو کاسر اے اولی سر کس انت کہ ادا
اتلگ۔“

موسیٰ شامیا اے گپ گپت گوں۔ آہوار تواریں عربی و ہسپانوی زبان واتی لوگبا نکا گوں
گپا لگ ات۔ آنہیا چہ دکان ئے پُشتی نیمگا پھودات۔ آنہیا واتی جند ئے گوما ہرکت و پدا واتی گم و
گرتی مانا کت و کرنا گشت انت۔

”کرئل، وتی پیشیا چیر بدئے۔ بچک گزنت و برنت سر کس والہانی کراہیا ہے کنت۔“

کرئل پادا بگی او پوسٹ ماسٹر ئے نیمگا روگی ات۔

”اے جنگلی رستزانی تماشا و نظارہ ہے نہ انت۔“ آنہیا گشت۔

”چریشیا پرکے نہ کپیت۔“ شامیا پھودات۔ ”ساد ئے سراتز و کیس مردم پُشتی و رنت

دانکہ آہانی ہڈ مہ پر شنت۔“

آ پوٹھما سٹر ئے پُشتا گران او تیب دپ ئے دکانانی نیاما گوزان دانکہ چار کشکا سر
بوت۔ اودا کروس میٹر ئے وڑیں کوکار و آوازاں آابکہ کت۔ آنہیے کشا گوز و کیس مردمیا کروس ئے
بابتا گپے جت گڑا آترا نگا کپت کہ مرچی کروسانی چارگ و چکاسگ ئے روج انت۔ آڈانخانہ ئے
دیما گونست۔ دمانیا پدا کروس میٹر ئے کوکار و آوازاںی تو کاکپنگ ات۔ آنہیا وتی کروس، میٹر ئے
جا گہا دیست کہ ایوک ات۔ آنہیے پادچچک بستگ انت و چر آنہی درہوکیں ٹانگاں چہ زانگ بوت
کہ تر سے جان ئے کپنگ۔ آنہی دیم ئے کروس ہاکی رنگیں کروسے ات۔

کرنلاچی نہ مار ات۔ دوئیں کروس کیلیں وڑا یک دومی ئے گوما مڑ انت۔ مہلوک ئے

کوکار و چاپانی نیاما، آہانی بانزل، ہار و گردن یک و دو میا مان اڑ انت۔ دومی کروسا سر لیٹے وارت و پدا

باہندے کت۔ آنہی کروس نہ مڑ ات، بلکیں ہرندا و تارا ر کینتے ووتی جاگہ ئے سرا وشتات۔ بلے
نوں آنہی پاددہر گانہ انت۔

ایرینانا تو کادور کت، دوئیں دستاں گوں آچست کت و نظارہ چار و کیس مہلوکا را

پیشدا شتے۔ مہلوکا کوکار دات و چاپ جت۔ کرنلا چار ات کہ مہلوک ئے کوکار و چاپ و کروسانی میٹر

ہم سنگ نہ انت۔ آنہی دلا اے انچا ئیں پیشدا رگے ات کہ انیشیئے تو کادوئیں کروساں و تارا۔ پھ

زانت۔۔۔ ہوار گیتگ ات۔

کے پشلیں وڑیا پگر و ہیلا پدا آنہیا میٹر جاہ ئے ہے گولیں لکیر چار ات۔ مہلوک جوشا

ات و کیے دو میا تیلانک دیان و میٹر ئے جاگہ ئے سرا روگا انت۔ کرنلا بے تاہیر و اشتاپی ایس شکلا نی

اے مچی ئے شگ و شاگی چار ات۔ آدرست نوکیس مردم انت۔ میتگ ئے درستیں نوکیس مردم۔

آنہیا یک انچیں دمانے پدا گوزینت کہ نوں شمتنگ اتے۔ آ مہلوک ئے تہا گوزان بوت و میٹر ئے

جا گہا سر بوت و ایرینانا گوں و چار کپت۔ آہاں یکے دومی چم سکت دات او چار ات۔

”نیمروچ و ش بات، کرئل!“

کرنلا چہ آنہی دستا کروس دست گپت۔ ”نیمروچ و ش بات“۔ آنہیا زرنڈ ات و دگہ بچ نہ

گشت پرچا کہ چہ کروس ئے جان ئے گرمیا آلرزینگا ات۔ آنہیا ہیال کت کہ من چد و پیسر چہ ایشیا

گیشتز زندگیں چیز دستا نہ کنگ۔

”تو لوگانہ ات ئے“۔ ایرینان ہیر سنگ ات و گشتے۔

گل ووشی ئے دگہ نوکیں کوکار و جا کاں آنہی گپ گڈ ات۔ کرنلا نیم اتک۔ آنہیا کسی

نیمگانہ چار ات، گل ووشی ئے کوکار و نعرہ جنوکیں مچی ئے تو کاتارا کشان بوت: آنہیا کروس بگلا

کت و دمک ئے تو کاشت۔

سجھیں میتگ۔۔۔ جہلی طبقہ ئے مردم۔۔۔ آنہی چارگا ڈٹا در اتک انت: سکول ئے گوئڈ و

آنہی پُٹنا گون اتنت۔ چار کشک ے یک کشیا یک مزنا بالادیں نیکر ویامارے گُٹا پتا تگ ات و میز
ے سراوشتا تگ و ابیدا اجازتا درمان بہا کنگا ات۔ بندنا چہ اتلگیں مردم آنہی چپ و چاگرداچُ اتنت
و کسہا نے گوشتارگا اتنت۔ بلے و ہدے کرل گوں کروسا آہانی کرا گونست تہ درستانی دلگوش ہما نہی
نیمگا بوت۔ لوگ ے راہ پیسرا بجمر چودراج نہ بوتگ۔

آاپوسوزی نہ ات۔ یک مزین مدیتا اے میتگ، دہ سال ے تاریخ ے دست جنی ے
آماج بوتگ ات وٹنگ ات۔ آنہیا چار ات کہ من وتی جن و چک ے ہمراہ اوں۔ بلاہیں پترے
چیراٹنگ و نظارہ چارگا اوں کہ ہورا ابید، م آمرگش برجم انت۔ آنہیا پارٹے رہشون گیر آورتنت،
کہ آپ وڑے سمھ اتگ اتنت، لوگ ے پیرہگا ہازیلی دیواناٹنگ ات و گوات کچن ے سراواتارا
گوات کنگا اتنت۔ آنہیا ڈبل ے نہ ویشیں توار پداوتی روتانی تو کامارات۔

آدک ے دیم ے دگا روان ات اواد اوں آنہیا دیریکیں گچینکاری ے یک اتوارے
مزین چُ دیست۔ مہلوک سرکس ے ایرکپگا چارگا اتنت۔ یک گدانے ے تو کا یک زالبولیا کوکار
کت و کروس ے بابتا گپے جت۔ آگوں وت دلگوش ات اودیم پہ لوگا روگا ات: جہیں راہا آنہی
گوشاں مردی برمش ات، گشے کروس میڑے کوکار و نعرہ ہما نہی پدا کپتگ انت۔

دروازگ ے دپا آنہیا دیم گوں بچکاں کت و گشت:

”شادرست لوگاں بروات۔ یکے تو کا پترت آنہی پوستا کشیں۔“

آنہیا دروازگ بست و تچکا بورچیا شت۔ آنہیے لوگبا تک ہنش کنان بوت اوچہ
وہسگ ے کوٹیا دراتک۔

”آہاں پہ زورانسری برتگ۔“ آنہیا ہسکار ات و گشت۔ ”من آہانا گشت دانکہ من
زندگوں کروس چہ اے لوگا درنیت۔“ کرنا کروس چلانا بست۔ آنہی آپ نوک کتت، لوگبا تک ے
بیمنا کیں آواز آئی گوشاں کپگا ات۔

”آہاں گشت کہ آئے میتانی سرا گوزنت و کروسا برنت۔“ آنہیا گشت۔ ”آہاں چوش ہم
گشت کہ کروس شمنے نہ انت، سرجمیں میتگ بیگ انت۔“

کروس ے کاراں گیشینگا پد کرنا وتی لوگبا تک ے کر تگلیں شکل چار ات۔ آہیران و
ابکہ نہ بوت و آنہی چارگا آنہا پوسوزی ات ویکہ بزگے بوت۔

”آہاں شرکتگ۔“ آنہیا نرم زما گشت۔ و پداوتی کیسگانی پٹ و پاسا پد شیرکنیں گالواریا
گشتے:

”اے کروس، بہائی کروس سے نہ انت۔“

آ، آنہی پُٹنا گون بوت و وہسگ ے کوٹیا شت۔ آنہیا، آہرنگا یک سرجمیں انسانے مار
ات بلے انچیں انسانے کہ دزسا ڈن بہ بیت، انچوش گشے زاناں آنہیا را سینمائے پردہ ے دیما گندگا
انت۔

کرنا الماریے تو کا لہتیں دو تل کتگیں زرد رکت، وتی کیسگانی زرکش ات و یکجا گہ
کتت، درست ہساب کت و پدا الماریا ایرکتت۔

”منی سنگت ساباس ے وامانی دیگا بست و نہہ پیسواست۔“ آنہیا گشت۔ ”پنشن کا بہت
باقی زرانے دیں۔“

”اگاں تی پنشن ندرس اتنت گڑا؟“۔ زالا جست کت۔

”رس انت۔“

”اگاں ندرس اتنت گڑا؟“۔

”گڑا، آنہیا باقی زراوں ندرس انت۔“

آنہیا بہت ے چیرانوکیں بوٹ درکتت۔ پدا بوتانی ڈبی ے درکنا الماریے کراشت،
گدے زرتے بوٹ شریے سرا سپا کتت، و بوٹ ہما وڑا ڈبی ے تو کا کتتے کہ اتوارے شپا آنہی

لوگباٹکا اور تگ اتنت۔ آپ چوتی جاگہانہ سُر ات۔

”بوٹاں پدرا بریں دئیں“۔ کرنلا گشت۔ ”اے وڑیا منی سنگت سا باسے واستاد گہ سینزدہ

پیو در کیت“۔

”آنوں بوٹاں نہ زورنت“۔ زالا گشت۔

”مرنت کہ زورنتے“۔ کرنلا پودات۔ ”من بس دورند اپا داکنگ انت“۔

”ترک چوشیں گپا سر پد نہ بنت“۔ زالا گشت۔

”آہاں اینچوزانگ بہ بیت“۔

”اگاں سر پد نہ بنت گڑا؟“۔

”سر پد نہ بنت مہ بنت، مت اش نیست“۔

آنہیا شام نہ کت او پت۔ کرنلا وتی لوگباٹک اے وظیفہ اے ہلاسی اے ودار کت دانکہ

چراگا بلکثیت۔ بلے آنہیا واپ نیاتک۔ آنہیا فلم سنسر اے گھٹی اھکت انت، اوانا گتا۔ سے کلا کا

پد۔ کرفیو اے ہول اے توار اے گوشاں کپت۔ شپ اے سارتیں گوات اے سببا آنہی لوگباٹک

اے دم پڑ نہ بوگ اے نادرا ہی وڈا تگ ات۔ کرنل اے چم تچ اتنت و ہدے آنہیا نرمیں گالوار یا

جست کت:

”تو آگہ اے؟“۔

”ہو“۔

”ہوشا سر کن“۔ آنہیا گشت۔ ”سٹھی برو سا با سا گپ بجن گوں“۔

”آدو شمہا پیسر نییت“۔

”شر ترنت“۔ زالا گشت۔ ”اے وڈا ترا جیر وگ و پگر کنگا دگہ سے روج رسیت“۔

”پہ جیر وگا بچ پشت نہ کپتگ“۔ کرنلا گشت۔

اکتوبر گوستگ ات، ہوا بدل اتگ ات ووش ات۔ پلو ورم گانی آہگا چہ کرنلا بیکرندے پدا

دسمبر پچاہ آورت۔ آنہی چماں واپ ہرام ات۔ آنہی لوگباٹک اوں آگہ ات۔ آنہیا گوانزگ اے

تو کا دیم تر بیت۔

”ترا واپا نہ گپتگ“۔ زالا جست کت۔

”اناں“۔

کیدمانے آچڑ تیا کپت۔

”ماچوش کنگ اے گیگانہ انت“۔ آنہیا گشت۔ ”کے ہیال بکن یکجا گہ چار سد پیسو سک

بازانت!“۔

”نوں پشٹانی رسگ دیر نہ جنت“۔ کرنلا گشت۔

”ترا پانزدہ سال انت ہمے گپا جنگ اے“۔

”گڑ اپمیشکہ“۔ کرنلا گشت۔ ”نوں دیر نہ کعت“۔

آبے توار ات۔ بلے پدا گپا کہ لگ ات تہ کرنلا بچ نہ مار ات۔

”منی دلا پنشن ہجر نہ رسنت“۔ زالا گشت۔

”رسنت“۔

”اگاں نہ رس اتنت گڑا؟“۔

کرنلا اے گپ اے پودات نہ کت۔ کروس اے اولی بانگا آنہیا راستی مار ات، بلے آ

بے گم بوت و واپ کپت۔ و ہدے بستے کت تہ روج درا تگ ات۔ آنہی لوگباٹک واپ ات۔ کرنلا

مدامی وڈا سہب اے سرا وتی تھیں کار سر جم کتنت بلے اے روجا پیسری ہسا بادو کلاک گوستگ ات، آ

وتی لوگباٹک اے بست کنگ اے ودار ات۔

و ہدے آپا دانک تہ زیاد ہیں ہیرے نہ کت۔ دو بیٹیاں یکے دو ہمایا رادش اتک کت او بے

تواری نشت و ارزاش بست۔ کرنلا پنیر، بن و کوپے سیاہیں کافی وارت۔ سہب ے بیل درزیئے
دکاناشت اوگوازینت۔ یک بجا آلوگا وارت بوت او دیستے کہ منی لوگبا تک بیگو نیائے پلانی نیاماشنگ
اوگدشو لگا انت۔

”سبارگ ے وہدانت“۔ کرنلا گشت۔

”ورگ نیست“۔

”کرنلا کوپک چند اتنت۔ آپہ گاہ ے پسیل ے ہاشم و شین کانی بند کنگاشت کہ چہ اودا
گونڈ و گوستگ او بور چیا پتنگ انت۔ وہدے آپد امزنین کوٹیا تک تہ ورگ درکنگ او ایر اتنت۔
ورگ ے سرا کرنلا دیست کہ آنہی لوگبا تک زورے وتی گریوگا دارگ ے کوشستا انت۔
چہ اے گپا آچ لوزات۔ آلوگبا تک ے تبا سپدات کہ چونیں ترند تے ونگلیگی و سکی ے چلیں
سالاں آنہی تب گیشتر ترند تک انت۔ چک ے مرگا آنہی بچماں ترپے ارس درنیا تلگ انت۔
آنہیا وتی ملا تیں چم لوگبا تک ے چمانی تہا سک دانت، آوتی لٹاں گٹ پاچگات،
آستونکا گوں ارساں پھک کنگ او ورگ، ورگات۔

”ترا کسی گم نہ انت“۔ آنہیا گشت۔

کرنلا چچی نہ گشت۔

”تو تر، ضدی او متسی یے ے“۔ آگپات۔ آنہیا وتی چچہ او کار چک کاشی ے تو کا سر
پہ سرکت او ایر کنتت، بلشرک او پالے کت و پدا چچہ و کار چکے شر ایر کنتت۔ ”سر جمیں زندا من انجو
نشتگ پُپ پتنگ اونوں من زانیں کہ منی اوقات چہ کروسیا کتر انت“۔

”اے دگہ گپے“۔ کرنلا گشت۔

”ہے یکیں گپ انت“۔ زالا پسودات۔ ”ترا انچوزا نگ بہ بیت کہ من مرگی اوں: منی

اے نادرا ہی اسلامیزان میزانا آو کیں مرگے“۔

دانکہ کرنل ورگ، ورگات، چچہ نہ گشت۔

”اگاں ڈاکڑاے گپ ے ما زمان بہ بیت کہ کروس ے بہا ہاتھی پيسک وش بیت، من

ہے دمانا کروسا بہا کنیں“۔ آنہیا گشت۔ ”چواتاں“۔

ہما ظہر قضاہا آنہیا کروس میٹرینگا میٹر جاہا برت۔ وہدے آواتر اتک دیستے لوگبا تک پيسکا
گپتگ، دستے پرہ شاتنگ اتنت، مپدے شنگ اتگ اتنت، بے کراریا براٹڈہ ے اے سرو آسر اپر
تڑگات، پُپانی کیر کیر ے دارگ او وتی دما بالا کنگ ے گردارات۔ داں بیگہا آنچوش ات۔
پدا وتی لوگوا جہا گوں ہر وہا لے نہ کت شت و پت۔

کرفیوے شروع بوگا پداں شریں ساہتیا آنہیا نشت او دعالوٹ ات۔ کرنلا چراگ کشتگی
ات بلے آنہیا نہ من ات۔

”من تہاریا مرگ نہ لوٹیں“۔ آنہیا گشت۔

کرنلا بنا روکیں چراگ کار نہ داشت۔ آنہیا دمہرنگ ات و دل ے لوٹ ات ہر چیز بہ
شموشیت و چلن و چار روج ے واستا بو پسیت و پست جنور یا روج ے سے بجا میٹر جاہا بست بکنت
دانکہ ہما دمانا کروسا بہ میٹرنیت۔ بلے آوتی لوگبا تک ے بیوانی ے سببا حالت ات۔

”ہما کوہنیں کہ انت“۔ دمانیا پدا آنہیا گشت۔ ”ماوت گرشنا مرگیں دانکہ دگراں سیرلاپ

بلکنیں“۔ چل سال انت مانچوش کنگا ایں“۔

کرنل تنا و ہدی بے تڑک و توارات دانکہ لوگبا نکا جست کت کہ تو آگہ ے۔ آنہیا ہو
کت تزا لالچی و ترند ے گو ما وتی گپ برجہا داشت۔

”ہر کس کروس ے سراز ر بندیت و کثیت، چہ ما ابید۔ تہنا ما ایں کہ کروس ے سراز رے

بندگا مارا آنہی نیست“۔

”کروس ے مالک کٹ انگیں زرائی تو کا %20 ے ہقدار بیت“۔

”گچینک ریاں شپ وروچ کارکنگ پد چو تو شریں اگد ہے ے ہقدارات ے“۔ زالا
پسودات۔ ”خانہ جنگی ے و ہداتی ساہ و سرے پرواہ نہ دانتگ ات، تو سپاہیگانی پنشن ے اوں
ہقدارات ے۔ نوں درستاں وتارا شر و آبادکنگ، یکیں تو ے کہ گونامر گائے۔“
”من ایوک نہ اوں“۔ کرنلاگشت۔

آنہیا گپ ے گیٹھواری ے جہدکت، بلے واب چر آنہیا گیش بوت۔ آنہیا داں
دیراں یک ہسابا گپ جت دانکہ زانتے کہ منی لوگو لوجہ واب کپتگ۔ آبشا نگا دراتک وتہار یا پینک ے
تو کا ترات۔ اودا و تسراوت ہبرے کت۔ دراہگ ے و ہدا کرنلا آتو ارت۔
مر مر انکیں چراگ ے رزنانیا آچو اروا ہے ے پیدارواگ ے دپا زاہر بوت۔ بشا نگا
پترگا پیسر چراگے گشت، بلے گپا بیٹے نہ کت۔

”ما یک کارے کت کناں“۔ کرنلا آنہی گپ گڈرات۔

”ما بس یک کارے کت کنیں، کرو ساہا بکناں“۔ زالاگشت۔

”ما گڑیا لا بہا کت کناں“۔

”ایشیا کس بہانہ زوریت“۔

”باندا الوار واجست کنیں اگاں مناچل پیسودات کت کنت“۔

”آنہ دنت“۔

”گڑا ما عکسا بہا کت کناں“۔

اے رندی گپ ے گشکا کرنل ے لوگبانک چہ بشا نگا دراتک۔ کرنلا لوگبانک ے
گیٹاں چہ آنہی جہلگانی بوہ بوت۔

”ایشیا کس بہانہ زوریت“۔ آنہیا گشت۔

”چاریں باریں“۔ کرنلا و تی گالوار نہ مٹینت وزمیا گشت۔

”نون برو پوس۔ اگاں باندا چہ بہانہ بوت تہ دگرہ راہ و درے شوہا زیں“۔

کرنلا و تی چمانا تی کنگ ے کوشست کت۔ بلے و ابا آنہی ارادہ ہا کاں گوں ہوار کنتت۔ آ
ہند و دمان ے مارشتاں چہ دور یک آنچیں جا ہے سر بوت کہ اودا آنہی لوگبانک ے گیاں دگہ
مانادات۔ بلے دمانیا پدا آنہیا گمان بوت گشٹے یکے آنہی کو پکا دست جگا انت۔
”منی گپ ے پسو ابدے“۔

کرنلا زانت کہ اے گپ آنہیا و ابا اٹھنگ انت یا واب کپگا پیسر۔ روج بوگا ات۔ سہاہ
ے رژنا دریک زاہرات۔ آنہیا ہیال کت من بلکیں تپاں اوں۔ آنہی چم سچکا اتنت و تی سر و ہوش کنگا
کمو و ہدے لگات۔

”اگاں ما چہ بہا کت نہ کت گڑا چون کناں؟“۔ آنہی لوگبانکا پدا و تی گپ جت۔

”تنا و ہدی بیست جنوری کیت“۔ کرنلاگشت؛ نوں آشریے سرا آگہ ات۔ ”کروس میٹر

ے کٹ اٹکیں زراں چہ 20% ہما بیگہا مارا سیت“۔

”اگاں کروس بہ کٹیت۔ بلے“۔ زالاگشت۔ ”اگاں آجنگ بوت گڑا؟ تو تنی و ہدی زانے

کہ آجنگ ہم بوت کنت“۔

”اے چوشیں کرو سے نہ انت کہ جنگ بہ بیت“۔

”اگاں جنگ بوت گڑا؟“۔

”اے با بتا جیروگ و پڑت جنگ ے واستا انگت دگہ چلن و چار روج است“۔ کرنلا

گشت۔

آنہی لوگبانک ے او پارا جواب دات۔

”اواے درنیا ما آخر ما چہ وریں؟“۔ آنہیا جست کت و کرنل ے پشک ے کالا رگپت و

ژپات۔

سنگت تراجم سیریز کی کتابیں

Sangat Translation Series

10 Days That Shook The World

جہاں جسکیں دہ روش

By: Jhon Red

Translation: Shah Mohammad Marri

Letters of Jennie Marx

جینی مارکس کے خطوط

By: Jennie Marx

Translation: Shah Mohammad Marri

Liberty

آزادی

By: Christopher Cordwell

Translation: Shan Gul

No One Writes to the Colonel

کر نلا کس کا گد نبشتہ نہ کنت

By: Gabriel García Márquez

Translation: Fida Ahmed

اے دمان ے آہگ و سر بوگا کر نلا ہتا دو پنج سال لگ اتگ ات، گوازیتمکیں یک یک دمان،
آنہیے زندمان ے ہتا دو پنج سال۔ پسو دیگ ے ساہتا کر نلا وتارا سر جما پاک و ساپ، دلجم و ہکم مار

ات۔

”دگنو“۔ آنہیا گشت۔

اردو رجانک: فاروق حسن